

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Bir Kıvılcım Bütün Bir Bozkırı Tutuşturur

YIL 2, SAYI 28 | ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR | 25 KURUŞ | 6 ŞUBAT 1971

Kayabaşı Köylüsü, ağanın emrindeki jandarmaları topraklarına sokmadı

Kayabaşı köylüleri Resneli Çiftliğinde sürdürdükleri yiğitçe mücadelenin bir örneğini daha verdiler. Toprakları köylünün elinden almaya gelen ağanın emrindeki andarma birliği topraklara sokulmadı. Kadın, çoluk, çocuk hep birlikte Kayabaşı köylüleri mücadele ettiler. Jandarmanın dipçiğine, taşla kürekle karşı koydular. Sonunda köye giremeyen ağa ve jandarma geri çekilmek zorunda kaldı. Bu arada ağa Niyazi Resne'nin hususî arabası da tahrip edildi. Arabanın içinde bulunan ağanın adamları dayak yediler.

Kayabaşı köylüleri **«Ağa bu toprakları gasbetmiştir. Bu topraklar bizimdir. Bu topraklarda hepimizin alınteri var. Ağa bu toprakları işleyemez. Bu köye de giremez. Jandarma değil ordu birlikleri gelse ağayı bu topraklara sokmayacağız. Artık yeter çektiğimiz acılar»**, diyorlar.

Kayabaşı köylüleri bundan bir kaç ay önce de ağanın köylülerden gasbettiği ürünlerin bulunduğu depoyu dinamitlemişlerdi.

Şimdi kan emici zalim ağa Niyazi Resne şöyle konuşuyor: «Hayatımı güçlükle kurtar-

(Devamı sayfa 3 de)

Karşımıza devletin bütün kuvvetleri çıksa

Ülmek var dönmek yok

HALKIMIZA,

Biz Tire'nin Yenioba köylüleri olarak Reşet bey diye bilinen bir kan emici toprak ağasının 30 yıl haksız yere tasarrufunda bulundurduğu hazine arazisini kasım ayında işgal ettik. Bizler ağanın toprağında köle gibi çalışıyor, sefalet içinde yaşıyorduk. Çocuklarımız gurbete çıkıp aylarca iş bulmak için uğraşıyorlardı. Yıllarca gün ağarınca başlayıp gece yarılarına kadar ağaları, beyleri zen-

(Devamı sayfa 3 de)

KÖYLÜLER!

Toprak Ağaları ve Tefeciler Düşmanımızdır

Turanlar Köylüsünün Mücadelesi Hepimize Örnek Olsun

Zalimlerden toprakları söke söke alacağız

Turanlar ve Kayabaşı köylüleri toprak ve hürriyet uğruna harekete geçti. İktidar köylünün üzerine jandarma gönderdi. Ama toprak ağaları ve tefeci zulmü altında ezilen köylülerin mücadelesini bastıramazlar. Daha yüzlerce köy halkı toprak ağalarına, tefecilere ve onların iktidarına karşı mücadele bayrağını açmağa hazırlanıyor. Başta işçi sınıfı, bütün halkımız mücadele eden köylülerin yanındadır.

İstanbul Demir Döküm Fabrikası işçileri diyor ki:

Bugün biz bir fabrikada hareket yapınca, polisi, askeri hemen oraya yığıyorlar. Halbuki bütün fabrikalarda birden hareket olsa, kuvvetlerini dağıtmak zorunda kalacaklar. Bir de köylülerin aynı şekilde harekete geçtiğini düşünelim. O zaman bu heriflerin ne polisi yeter ne de ordusu!

Turanlar Köylüsü diyor ki: Bir Turanlar Köyünün mücadelesini bastırmak için Germencik Jandarması yetmedi. Aydın, Söke ve Nazilli'den takviye birlikleri getirdiler. Bütün ova köyleri ayağa kalkarsa, ağaların hali dumandır. Bütün Türkiye köylüleri bizimle beraber, işçiler, gençler ve bütün devrimciler bizimle beraber. Devrim zorlu bir mücadeden sonra zafere ulaşacak. Tedbirlerimizi almalı hazırlıkları yapmalı-yız.»

Ilgın Olukpınar'da toprak mücadelesi

Köyümüzdeki Başaran Çiftliğinde toprak mücadelesi devam ediyor. Ağa korkusundan çiftliği satılığa çıkardı. Fakat tapusu olmadığı için alıcı bulamıyor. Son olarak da çiftliği kiraya vermiş. Sürmeye gelen traktörü bütün köylü birleşerek köye sokmadık. Toprakları sürdürtmedik. Köylüyü şikâyet ettiler. Olukpınar'dan 6 kişi tutuklanıp götürüldü.

Harbecin köylüleri yürüdü

Toprak ağası olan Sinan ve İbrahim ağalar tarafından 7000 dönümlük toprakları işgal edilen, Harbecin köylüleri, Diyarbakır'da 4 Ocak günü bir yürüyüş yaptılar.

Sinan ve İbrahim ağalar kadastro yolsuzluğu ile, sahte bir çap uydurarak tüm arazinin kendilerinin olduğunu ileri sürdüler ve köylülerin topraklarını gasbettiler. Yanlarında jandarma da getirerek köylüleri dipçik zoruyla topraklardan çıkardılar.

(Devamı sayfa 3 de)

BAŞYAZI

AMERİKANCI AP ÇÖKÜYOR

Seçimlerden sonra gazetemiz «AP iktidarı diken üstüne oturmuştur.» demişti. Bugün AP'nin ipliği pazara çıktı. İşçi, köylü ve gençlerin devrimci mücadelesi AP'nin maskesini yırttı. Onun halk düşmanı suratını ortaya çıkardı. Bugün patronlar, toprak ağaları ve tefeciler diktatörlüklerini AP vasıtası ile devam ettiremeyeceklerini anlıyorlar. Sömürü ve zulmü devam ettirebilmek için yeni tertipler hazırlıyorlar.

Bu yılın başında Cevdet Sunay bütün hâkim sınıf partilerinin liderleri ile tek tek görüştü. Gittikçe yıkılan AP iktidarına destek olmalarını istedi. «Halkın mücadelesini durdurmak için hepiniz birleşin» dedi. Bütün bu partiler halkımızın mücadelesini durdurmaktan, onu ezmekten yana idiler. Fakat batan AP gemisine sarılmak işlerine gelmedi. Meselâ CHP «Ben iktidara gelirsem üç ay içinde ortalığı süt liman yaparım», diyor. Hâkim sınıflara halkımızı kolayca ezebileceğini söylüyor. CHP bunu yapabilir mi? Hayır yapamaz. Halkımızın mücadelesini hiçbir kuvvet durduramaz. CHP bir yandan da «devrimci» olduğunu söylüyor. Halkımızı kandırmaya çabalıyor. Hâkim sınıfların bugünkü diktatörlüğünü demokrasi diye yutturuyor. Amerika'ya karşı çıkmıyor. Halk

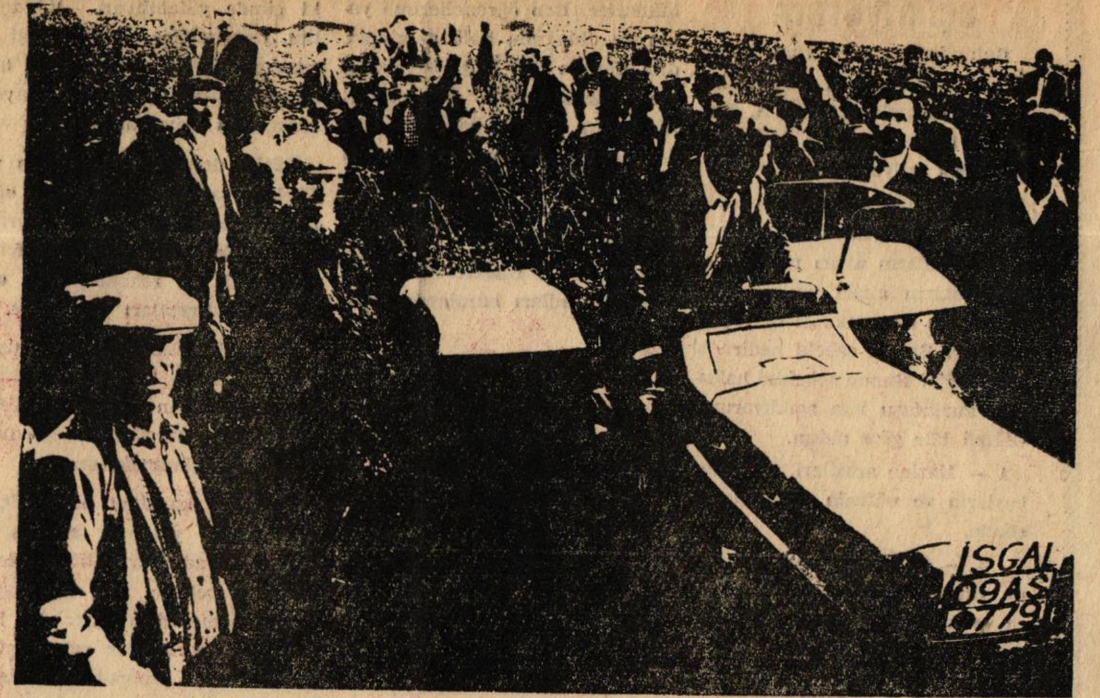
(Devamı sayfa 3 de)

Öğretmenler halkımızla omuz omuza

31 Ocak Pazar günü öğretmenler, bütün halkımıza yapılan baskıları protesto etmek için İzmit'te bir miting düzenlediler. Amerikancı patronların uşakları bu mitinge saldırdılar. Bir çok öğretmeni yaraladılar. İktidarın polisi, saldırganları korudu, öğretmenleri nezarete aldı.

(Devamı sayfa 3 de)

Turanlar köylüleri otuz yıldır süren mahkeme dosyalarını attılar. Haklarını söke söke almak için ileri atıldılar. Ağaların gasbettiği toprakları işgal ettiler. Ağalar ve onların iktidarı AP, jandarmalarını köylüye saldırttı. Köylüler sonuna kadar mücadele edeceklerine andiçtiler.

Ağa Muzaffer Keskin 1925 yılında devlete ve kasabadaki memurlara sırtını dayayarak Turanlar Köyünün topraklarını gasbetti. O zamanlar çeşitli baskılarla köylünün başkaldırması önlendi. Ağa zulmü altındaki köylüler tefeci ve tüccarların sömürü ağına düştüler. Ellerinde kalan bir iki dönüm toprağı da kaybettiler. Şu anda köylülerin yüzde doksanbeşinin bir karış bile toprağı yok. Köylü 1934 de mahkemeye başvurdu. Mahkeme 36 yıl devam etti. Dâva dosyaları yığıldıkça yığıldı. Sefalet ve perişanlık arttıkça arttı.

Köylüler toprağın mahkeme ile değil kuvvetle kazanılabileceğini öğrendiler. «Beklemeye tahammülümüz kalmadı. Ağalara, beylere karşı isyan istiyoruz.» diyerek mücadeleye atıldılar.

Geçen ayın başında yoksul köylüler işgal meşalesini yakarak ileri atıldılar. Orta topraklı köylüler de onlara katıldı. Germencik'te oturan ağaların toprakları işgal edildi. Köylüler yollara yazılar yazdılar. «Kahrolsun toprak ağaları, kahrolsun tefeciler. Toprak ağaları ve tefeciler buradan içeri giremez.» dediler.

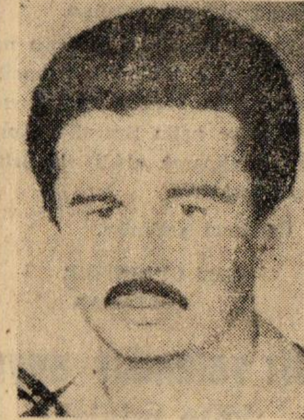
Köyün bütün idaresini köylülerin kurduğu komite ele aldı. Vurguncuların ve ağaların iktidarının köyde sözü geçmez oldu. İşgalden önce ve işgal sırasında devrimciler köylülerle omuz omuza mücadele ettiler.

Köyde oturan birkaç ağa büyük korkuya kapıldı. Fakat köylülerin çelikten birliği karşısında işgale doğrudan doğruya karşı çıkamadılar. Bu ağalar, zengin köylülerle birleşerek çeşitli bozgunculuk yollarına başvurdular. Mücadeleyi içten bölmek için ellerinden geleni yaptılar. «Devrimciler gelirse köye siyaset girer. Diğer köylerden gelenler aramıza katılırsa, bu, devlete karşı isyan olur» diye propaganda yaptılar. Bozguncu görüşler yayarak köylüleri yollarından döndürmeye çabaladılar. «Avukat tutalım. Bakanlarla konuşalım. Mebuslarla konuşalım.» dediler. Köylüler bütün bozguncu fikirlere karşı durdular. Civar köylerin halkıyla ve devrimcilerle birleştiler. İşgale kararlı bir şekilde devam ettiler.

Germencik'te oturan ağalar fa.

(Devamı sayfa 3 de)

Şerafettin Atalay'ı vurdular

Halkımız yiğit bir evlâdını daha kaybetti. Halk düşmanları Şerafettin Atalay'ı pusu kurarak öldürdüler. Şerafettin Atalay arkadaş, halkın dâvasını savunduğu ve bu uğurda mücadele ettiği için öldürüldü. Türkiye İşçi Partisi (TİP) Amasya İl Başkanı olan Şerafettin arkadaş, aynı zamanda İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinin Amasya temsilcisivdi.

Halkımızın kurtuluşu volunda daha fedakârca çalısalım. Halkımıza ve sehitlerimize lâyık olalım.

Polis öğrencilere saldırdı

24 Ocak günü Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Yurdu Amerikancı iktidarın zorba polisinin saldırısına uğradı. Polis, sudan bi bahaneyle, tabanca ve sis bombaları kullanarak yurda hücum etti Yurtta kalan öğrencilerin bütün eşyalarını, yurt binasını tahrip etti Eşi az görülür bir hunharlıkla, polis kız öğrencilere tecavüz etti Yurt işçilerini, öğrencileri, hattâ kör öğrencileri yerlerde sürükledi saatlerce copladı. Saldırı sonunda 300'den fazla öğrenci nezarete alındı. Dayak ve işkence nezarette de devam etti. Bu arada polisler öğrencilerin bütün değerli eşyalarını, paralarını yağma ettiler.

Amerikancı iktidarın polisinin bu saldırısına yiğit SBF. öğrencileri cesaretle karşı koydular. Kız erkek kahramanca döğüştüler. Koridorlarda, odalarda üç saat saldırgan sürülerine karşı mücadele verdiler. Hukuk Fakültesi öğrencileri de SBF öğrencilerinin yardımına koştu. Öğrenciler halkımıza lâyık evlâtlar olduklarını bir kere daha ortaya koydular.

Bütün bu vahşi ve yağmacı saldırılar, devrimci gençliğin mücadelesini durduramıyacaktır. Şehitler vererek döğüşen gençlik, işçi ve köylü yığınlarıyla birleşerek emperyalizmin ve işbirlikçilerinin yüreğine korku salmağa devam edecektir.

—o—

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına karşı hazırlanan oyun sökmeyecek

Çeşitli tertiplerle devrimci gençliği yıldırmağa çalışan Amerikancı iktidar, ortaya bir banka soygunu olayı atmıştır. Ocak ayı içinde Ankara'daki İş Bankası Şubesini soyanların Deniz Gezmiş ve arkadaşları olduğunu ilân etti. Bu yolla devrimci gençliğin itibarını sarsmak istiyordu. Ayrıca polis ve jandarma bu olaydan yararlanarak devrimci gençliğin merkezlerinden biri olan Orta Doğu Teknik Üniversitesine saldırdı. 110'dan fazla evde arama yapıldı. Ama polisin gayretleri geri tepti. Gençliği yıldırma plânı sökmediği gibi, iktidarın aczi bir defa daha ortaya çıktı. İşbirlikçi iktidarın polisi büyük bir seferberlik ilân ettiği halde, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını ele geçiremedi. AP iktidarı tam anlamıyla rezil oldu.

Bankalar halkı nasıl soyuyor?

Tütün üreticileri bugüne kadar da büyük mücadeleler verdiler. Ama tütün fiyatlarını her zaman Tekel İdaresi ve ihracatçı tüccarlar tayin etti. Yüzbinlerce tütün üreticisi bir avuç vurguncunun menfaatlerine kul köle edildi. Bu sömürü ve zulüm çemberini parçalamak için amansız bir mücadeleye atılmak gerekmektedir. Bu mücadelede düşmanlarımızı iyi tanımalıyız. İşçi — Köylü geçen sayısında düşmanların kimler olduğunu açıkladı. Tütün üreticilerinin düşmanları başta AP iktidarı olmak üzere tefeciler, tüccarlar, yabancı şirketler ve toprak ağalarıdır.

Can düşmanımız, kan emici tefeciler kuvvetlerini nereden almaktadırlar? Tefeciler sırtlarını bankalara dayamışlardır. Tütün üreticilerini sömürürken bankalarla ortaklaşa çalışmaktadırlar. Bankalarla tefeci ve tüccarların kurdukları kumpas nasıl işler?

Teteci ve tüccarlar ürünü daha mahsul öncesinden yok pahasına kapatırlar. Yoksul tütün üreticisi geçimini sağlıyabilmek için borçlanır. Geliri artmadığından borç çemberinden bir türlü kurtulamaz, borç yükü yıldan yıla ağırlaşır. Tefeciler üreticinin muhtaç durumundan yararlanarak en ağır faiz şartlarını dayatırlar. Üretici en sonunda rehinden kurtaramadığı tarlasını kaybederek topraksızlaşır. Devlet Plânlama Teşkilâtı, «Köylünün kredi ihtiyacının her üç lirasından iki lirasını tefecilerin karşıladığını» itiraf ediyor. Bu ne demektir? Köylüler tefecilere köle edilmiş demektir. İhracatçı tüccarlar 1964 yılında ürünü yok pahasına kapatırken 611 milyon lira ödemişler. Tefeci — tüccarlar, bu paranın 600 milyon lirasını bankalardan kredi olarak almışlardır.

Bankalar, halkın sırtından vurulan milyonlar ve devlet tarafından alınan vergilerle kurulmaktadır. Bu bankaları kuranlar ve idare edenler, büyük patronlar, tüccarlar ve ağalardır. Bankalar, bu sömürücülerin halkı daha fazla soymak için kurdukları şebekelerdir. Bunlar ikramiye aldatmacaları ile halkımızın gelirini topluyor. Sonra da bu paraları tefeci ve tüccarlara kredi olarak verip, onların halkımızı sömürmelerine yardımcı oluyorlar. Bankalar tefeci — tüccarın soygunundan pay alıyor. Bütün bunlar gösteriyor ki, bankalar tefeci — tüccarla elele verek halkımızın sırtından milyonlar vuruyorlar.

Bankalar kredileri neden köylülere değil de tefecilere veriyor? Bütün üreticiler gibi tütün üreticilerinin tüketim kredisine büyük ihtiyaçları vardır. Çok az miktarda işletme ve iyileştirme kredisi alsalar bile bunu esas olarak geçimlerine harcamaktadırlar. Bankalar yoksul üreticinin borcunu ve faizi ödeyemeyeceğini bilmektedir. Binlerce küçük üreticiden alacaklarını toplamak için uğraşmayı göze alamamaktadır. Parayı toplama işini tefeciler yapmaktadır. Tefeci ve tüccarın üreticide bir kuruşu bile kalmaz. Banka tefeciden de köylüden de aynı faizi alacağına göre köylüyü tefeci aracılığı ile soymak daha kolaydır. Aynı zamanda böylece bankalarla tefeci ve tüccarlar arasında sıkı bir menfaat bağı kurulmaktadır. Bu da iktidarı, yani devletin zorbalık gücünü elde tutmada işlerine yaramaktadır.

Yurdumuzda iktidarı banka ve şirket yöneticileri ile toprak ağaları, tefeci ve tüccarlar ellerinde tutuyorlar. Bu yerli hâkim sınıflar tütün üreticisine karşı büyük Amerikan sigara şirketleri ile birlik olmuşlardır. Bu şirketlerin halkımızı soymasına aracılık ve ortaklık etmektedirler. Tütün ihracatçıları, topladıkları malı bu Amerikan sigara şirketlerine satıyorlar. Piyasadan bu şirketlerin istediği kadar mal alıyorlar, tütüne bu şirketlerin istediği fiyatları veriyorlar. Tütünümüzün dünya yüzünde ne kadar satılacağına bu şirketler karar veriyor.

Bunun sebebi nedir? Yerli hâkim sınıflar bütün güçlerini bir araya getirseler bu Amerikan sigara şirketleri kadar etmezler. Dünya tütün piyasası bu sigara şirketlerinin elindedir. Tekel İdaresi, yerli ihracatçı tüccar ve tefeciler sömürülerini devam ettirebilmek için bu emperyalist şirketlerle işbirliği etmek zorundadır. Bu durum yalnız tütünde mi böyledir? Hayır. Tütün gibi, diğer tarım ürünlerinde ve sanayi mamüllerinde de dünya pazarı emperyalist ülkelerin dev şirketleri ve bankalarının elindedir. Bu dev banka ve şirketler dünya pazarında kimin ne üretip ne satacağını kendi menfaatlerine göre tayin etmektedirler. İçerde ve dışarda neyi üretip ne kadar satabileceğimizi bu çete tayin ediyor. Yerli banka ve şirketler, ağalar ve tefeci tüccarlar emperyalist ülkelerin dev banka ve şirketleri ile bunun için işbirliği ediyorlar. Ülkemizi emperyalistlere açıyor ve halkımızı onlarla ortaklaşa sömürüyorlar. İşte bunun için, yerli bankaların, şirketlerin, toprak ağalarının ve tefecilerin iktidarı aynı zamanda emperyalizmin iktidarıdır. Halkımızı ezen ve soyan, 456.000 tütüncü ailesini dayanılmaz borç yükü altında tefeci ve tüccarlara kul köle eden, rehinden kurtaramadığı toprağını kaybetmesine sebep olan bu iktidardır.

Dünya yüzünde işçilere, köylülere, bütün emekçi halklara zulmeden en büyük zorba emperyalist ülkelerin dev banak ve şirketleridir. Yurdumuzda da bir çok banka ve şirket vardır.

Halkımız üzerindeki sömürü ve zulmü bunlar, emperyalist ülkelerin dev banka ve şirketleriyle elele yürütmektedir.

Banka ve şirketler her şeyden önce para kuvvetiyle halkımızın başına efendi kesilmektedir. Paraya hükmettikleri için kuvvetlidirler. Bir örnek verelim. 1969 yılında bütün emekçiler bir yıllık çalışmalarıyla 139 milyar liralık değer meydana getirdiler. Aynı sene içinde bankalarda biriken paraların kredi olarak dağıtılan kısmı 45 milyar liradır. Sadece bankalar halkımızın bir yıllık çalışması sonucu ortaya çıkan paranın üçte birini kredi olarak dağıtmaktadır. Devletin bütçesi de banka ve şirketlerin emrindedir. Bu bütçe yuvarlak hesap 30 milyar liradır. Buna şirketlerin para gücünü de eklemek gerekir. Görüyoruz ki, 36 milyon emekçinin 1969 yılındaki 365 günlük çalışmasının meydana getirdiği değerin üçte ikisine bankalar ve şirketler hükmetmektedir.

Banka ve şirketlerin gücünün diğer bir kaynağı da teşkilâtlı olmalarıdır. Banka ve şirket patronlarının sayısı bütün Türkiyede bir — iki bini geçmez. Ama devlete, siyasî partilere, sarı sendikalara, çeşit çeşit derneklere bunlar hükmeder. Bunlar, tepeden tırnağa kadar teşkilâtlıdırlar. Halkımızın devrimci teşkilâtlanmasına var güçleri ile karşı çıkarlar. Kendilerini yıkacak olan böyle bir teşkilâtlanmadan ödleri patlar. Devlet kuvvetlerini, polisi, orduyu, mahkemeleri, sarı sendikaları ve bütün gerici teşkilâtları halkımızın devrimci teşkilâtlanmasını engellemek için kullanırlar. Halkımızın teşkilâtlanarak kendilerini yıkmasını önlemek için cinayetler işlerler. Polis ve gerici çeteleri tarafından şehit edilen işçiler, köylüler ve gençlerin katilleri bunlardır. Halkın mücadelesi güçlendikçe bunların zorbalığı da artar. En sonunda bütün demokratik maskelerden ve seçim gibi aldatmacalardan vazgeçerek açık zorbalığa, yani faşizme yeltenirler. Halkımızı zulüm altında inleterek köleleştirmek isterler. Son günlerde hâkim sınıflar böyle bir yoldadır. Halkımızın güçlenen mücadelesi karşısında paniğe kapılarak faşizmi getirmek için çabalıyorlar.

İşte bankalarla tefeci ve tüccarların kurdukları kumpas böyle bir kumpastır. Bankaların ve şirketlerin kuvveti olmasa toprak ağası ve tefeci ve tüccarların fermanı geçmez. Aynı şekilde tefeci ve tüccarlarla toprak ağaları olmasa bankalar ve şirketler halkımız üzerindeki sömürü ve baskılarını sürdürmekte güçlük çekerler. Bunun için. yerli bankalar ve şirketler, sırtlarını hem emperyalizme dayarlar, hem de toprak ağaları, tefeci ve tüccarlarla ortaklaşa çalışırlar.

Bütün bunlar bize neyi gösteriyorlar? Bu sömürü ve zulüm çemberinden nasıl kurtulabiliriz? Düşmanlarımızı yenmek için hangi yolu tutmalıyız?

Tütün üreticilerinin kurtuluşu bütün halkımızın kurtuluşu ile birlikte olacaktır. Çünkü banka ve şirketler, toprak ağaları, tefeci ve tüccarlar aynı zamanda bütün halkımızı sömürüp ezmektedir. Onların iktidarı AP bütün emekçilerin sömürülmesine hizmet etmektedir. Yani tütün üreticilerinin ve bütün halkımızın düşmanı aynıdır.

Şu anda karşımızda duran her gün yüzyüze geldiğimiz en azgın düşmanımız tefeci ve tüccarlardır. Yazın sıcağı, kışın soğuğu demeden, çoluk çocuğumuz, karımız kızımızla çalışarak meydana getirdiğimiz ürüne el koyan onlardır. Bunların sömürüsüne son vermek için girişeceğimiz mücadele kızıştıkça, bütün düşmanlar birleşerek bizi durdurmaya çabalıyacaklardır. Fakat bizim birliğimiz bütün sömürücüleri yokedecektir. Bütün işçiler ve köylüler birleşip mücadele ettiğimiz zaman, iktidar bizim olacaktır.

Hiçbir kuvvet halk düşmanlarını yok etmemize engel olamayacaktır.

Birleşelim, tefeci ve tüccarların kökünü kazımak sömürüye son vermek için ileri atılalım. Halkımız gerektiğinde kanını akıtarak devrim yolunda ilerliyor. Bu yoldan ilerliyelim. Halkımızın düşmanlarından iktidarı almak için kahramanca ve çetin bir mücadeleyi göze almaktan başka çare yoktur.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Halkımın

tün Türkiyeli devrimciler dev-

Bağlı bulunduğu ilçe 125 sene-

«Dar gelirlilerden vergi alın-

rim, yıkalım bu düzeni. Kendi

rülmesine ve ezilmesine karşı çı-

hadiseyi daha da büyütmüş, köy.

Kadirli Lisesinde

kurtuluşu için açıklıyorum

Bulunduğum yer Hakkâri'nin Yüksekova ilçesidir. Bu ilin bütün kazalarında bulundum. Halkımın içinde yaşadığı durumu anlatmak istiyorum.

Buralar hep ağa, bey, aracı, vurguncu ve nüfuzlu kimselerin elinde. Onların atları meydan okur, fakirin atları yerlerde yatar. Atları da kendileri de topal, sakattır. Bunun sebebi nedir diyeceksiniz? Bunun sebebini halkımın kurtuluşu için açıklıyorum. Ölümü bile göze aldım.

1 — Hazine arazileri, ağaların, beylerin ve nüfuzlu kimselerin elinde.

2 — Ziraat Bankası aracılara, vurguncular, ağalara, beylere ve koyun kaçakçılarına çalışmaktadır. Yüzbinlerce liralık krediler vurguncular verilirken, fakir halka bir iki yüz lira kredi verilmez. İsteyen tekmelenerek kovulur.

Fakir dövülür, kovulur hakkı aranmaz. Fakirin şahidi bile yoktur. Şahitlik yapanın vay haline. Şunun bir tozunu alıver denir. Alınır.

Siz diyeceksiniz ki burada hak hukuk yok mu? Var elbette. Ama bu hak ve hukuk hep ağaların ve beylerin hesabınadır. Fakir köylünün haklı dâvası mahkemede haksız çıkar. Hattâ suçlu bile olur. Devlet kimin ki, devletin şuncacık memuru ne yapsın. Öğretmenin hali de dumandır. Köylüden yana çıkar. Dövülür o da bizim gibi. Sürülür.

Halkımın yaşadığı hayatı anlatmaya devam edeceğim. Bütün halk bilsin. Beni gazetenize abone yazın.

Hakkâri'nin Yüksekova
Köylerinden
Bir Köylü Arkadaş

Devrimciler birleşin

Türkiye'de halkımızın ve bütün devrimcilerin üzerinde durduğu meselelerin en önemlisi, solun dağınıklığı ve keşmekeşliğidir.

Artık, bu çok önemli soruna ivedilikle eğilmemiz gerekmektedir.

«Bütün dünya işçileri birleşin.» çağrısını unutmayalım. Bü

İkibin kişi — askere gidenler dışında — motorlu vasıta nedir bilmezler. Ben öğrencilerime yolun ne olduğunu hâlâ anlatamadım. Bunun için katır buralarda bir insandan daha kıymetlidir. Bir katıra ödenen para bir ailenin dört yıllık kazancı karşılığı olan ikibin liradır. Yıllık kazancı buradaki yoksul halkın ancak kuru ekmek ve su ile yaşamasına yeter. Birçok sebze ve meyvenin adları buralarda bilinmez.

Toprak durumu ise ayrı bir felâkettir. Burada her aile ortalama altı veya sekiz nüfustur. Hane başına düşen toprak en çok üç dönüm. Çoğu topraksız yoksul köylüler karın tokluğuna Çukurova'ya çalışmaya inerler. Evler tandır alevi ile aydınlatılır. Lâmbası lükstür.

Yoksul halk devamlı jandarma baskısı altında inlemektedir. Ağa ve şıh zulmü ise cabası. Burada jandarma halkı ezmek için görevlidir.

Jandarmanın baskıları artırması üezrine köy halkı birleştik. Kaymakamlığa yürüdük hep birlikte. Ve iki gün sonra başçavuşu görevden aldılar.

Şimdi de kızamık sardı ortalığı. Bir gün içinde 25 çocuğumuzu gömdük.

Ama halk uyanıyor. Uyanan halk kendinden yana olmayanın kafasını ezmeyi de başaracaktır.

BİR ARKADAŞ
PERVARİ — SİİRT

Uyanan halk düşmanlarının başını ezecek

Bulunduğum köy üçyüz haneli ve ikibin nüfuslu olup, kasaba özelliği taşır. Ama nerede?

ve ışığı yoktur. Halk eşkiya korkusu ile katır sırtında Siirt'e iki günde gidebiliyor. Köydeki

lim. Devrimciler olarak kendi aramızda birliğe ulaşmadıkça halkımızın birliğini sağlayamayız, halkımızla kaynaşamayız.

Bütün devrimcilerin dünya ve Türkiye şartlarını bir bütün olarak değerlendirmeleri ve devrimci teoriyle asla bağdaşmayan bu dağınıklığı ve rekabetçiliği ortadan kaldırmaları gereklidir.

Solun dağınıklığı karşı — devrimci safların lehine olmakta, başta Amerikan emperyalistleri ve yerli işbirlikçiler bundan fazlasıyla yararlanmaktadır.

Sosyalist kurultay bu birliğin sağlanması yolunda atılmış önemli bir adımdır. Bütün devrimci çevrelerin bu kurultaya önem vermeleri gerekir. Bu kurultayda devrimciler rekabetçiliğe, gevezeliğe sapmadan mücadelemizin bütün temel meselelerini tek tek ele almalı ve halkımızın devrim dâvasına esaslı çözüm yolları getirmelidir. Aksi halde Türkiye halkının ezilmesine, sömürülmesine, horlanmasına gözyummuş sayılırız.

Bu büyük görevi başarma mücadelemizde bütün devrimciler omuzomuza vermek zorundayız.

Türkiye halkı Sosyalist Kurultay'da alınacak ciddî kararları beklemektedir.

Devrimci selâmlar.

Gani GÜRBÜZER
ADIYAMAN

Biz vatandaş mıyız köle miyiz?

Biz, aç ve az gelirli, beş — altı yılda ihtiyarlamış hayvanlarımızı bile değiştirmeye gücü olmıyan köylü vatandaşlarız. Gazete ve radyodan, personel kanunu, yeni vergiler kanunu, ardından demire, şekere vs. ye zammı duyduk. Bunların içinde acaba bize yarıyan bir haber var mı diye beklemekteyiz.

Bugün iktidar ve muhalefet çarkları bir avuç insanın refahı için dönmektedir. Onun için sesleniyoruz: Milyonlarca köylünün alın terinin, canının korunması için, insanca yaşamak ve yarınından emin olmak için haklarımızı korumak zamanı gelmiştir.

başına 3000 lira gelir taksimi düştüğü söyleniyor. Yılda çoluk — çocuk 3000 lira kazanamayıp ürününü kaldırmadan satan yarı aç, duracak evi olmıyan köylüleri hiç görmüyorlar mı? Vergiye gelince, sattığımız üzümün fiyatı 200 — 250 kuruştur. Bu fiyatlar en az 10 — 15 seneliktir. Rakı 30 lira, şarap ise 7, 5 — 10 liradır. Tütünün kilosu 5 — 10 lira. En aşağı sigaranın kilosu 25 lira. Bir kilo yün 15 lira, bir metre kumaş ise 70 — 130 liradır. Bizden çok vergi alınan var mıdır? Aldığımız herşeyin fiyatı 10 — 15 misli artmıştır. Ürettiğimiz malın değeri hâlâ yerinde sayıyor.

İşte bu haklarımızı almak için bütün köylüleri birleşmeye çağırıyoruz.

ÇAL'dan BİR KÖYLÜ ARKADAŞ

Elimize, dilimize takılmış bu demir kelepçeleri Kıralım!

İstanbul'da kültür sarayı yandı. İlgililer bir yılın içinde aynı sarayın yapılacağını vadediyor. Bu saraya yalnız İstanbul'un zenginleri eğlenmeye gider. Bir avuç azınlığın zevki için 100 milyonlara hiç acınmıyor. Bizim köyün okulu 34 yıllık. Kerpiç ve taş duvarlı. Bulutlar karşıda görününce sınıfın içi su doluyor. Çocuklar ders yapmaya değil çile doldurmaya gidiyor okula.

Şimdi tüm Anadolu köylüsüne soruyorum: Daha bunlar ne zamana kadar bizi uyutup avutacaklar? Daha biz ne zamana kadar bunların bu ülkede eli değneksiz gezmelerine müsaade edeceğiz? Nerede görülmüş şerefsiz, haysiyetsiz bir sürü insanın şerefli bir milleti temsil ettikleri?

Kolera tedbirleri, Bulgaristan dilencilikleri, ortak pazara giriş, meclis başkanı seçimi, yaldızlı yaldızlı radyo konuşmaları, personel kanunu, para değerinin düşürülmesi, her gün Danıştayda yürütmesi durdurulan hükümet kararları vs. Bunların hangisi halka hizmettir? Bizi yönetenlerin yıllardır uğraştıkları başka birşey var mı?

Tüm köylü, emekçi kardeşle-

re bulabiliriz. Kıralım yıllardır elimize, dilimize takılmış olan bu demir kelepçeleri. İşçiler ve üniversite gençliği bize örnek, devrimci öğretmenler yoldaşımız olmalı. Azimle çarpışmalıyız sonuna kadar.

Tek taşla duvar olmaz. Beş parmaksız el olmaz. Köylü arkadaşlar birleşelim. Birleşmeyince isteklerimiz olmaz.

Kahrolsun Amerikan emperyalizmi, kahrolsun yerli işbirlikçiler, kahrolsun yardakçılar. Yaşasın halkımız, yaşasın devrimciler!

Kızılören Köyünden bir arkadaş.

Yeter be...

Yeter be... Bu kadar sabrettiğimiz yeter be... Ağadan, tefeciden, sömürücüden, bir gün olsun yüzümüz gülmedi. Bir zamanlar tarladaki ekini, evdeki buğdayı hesaplayan CHP nin ve şimdi de zammı işçi köylü üzerinde moda haline getiren Amerikan iktidarının kanımızı emdiği yeter be...

Sizden büyük bir kuvvet alarak yazıyorum. Yaşadığımız müddetçe bir gün olsun yüzümüz gülmedi. Hiç değilse gelecek neslin yüzünü güldürmek için kanımın son damlasına kadar çalışacağım.

Bu devrimci mücadelede önümüze gelen engeli devrimci gücümle ve fikirlerimle yıkmaya çalışacağım. Burada satırlarına son verirken katıldığımız devrimci mücadelede başarılar temenni eder, ayrı ayrı hepinize selâm ve sevgilerimi iletirim.

Sivas'tan bir devrimci arkadaş

Gerici Müdür Gökçeşmeyi tanıyalım

Ülkemizde halkımızın verdiği haklı ve devrimci mücadele halk düşmanlarının yüreğine korku salıyor. Çorum Lisesinin gerici müdürü, biz devrimci gençlere baskı yapmaktadır. Bizlere ceza vereceğini söyleyerek tehdit etmektedir. Bu müdürün adı Fevzi Gökçeşme'dir. Halkımız bu gericiyi iyi bellesin.

Bu müdür biz devrimci gençlere neden baskı yapıyor?

Çünkü biz, halkımızın sömü-

... gençleriz. Çünkü biz, yoksul köylülerin, hashaş ekicilerinin haklı dâvalarını benimsedik. Halkımızla birlikte mücadeleye atıldık. Bu mücadele içinde İşçi — Köylü gazetesini bulduk. Onu bütün Çorum'a yaymak için çalışıyoruz. İşte bu gerici müdür, bizi bunun için tehdit ediyor. Amerikan emperyalistlerine, ağalara, beylere karşı çıktığımız için. Bu gerici müdür şunu iyi bilsin. Oturduğu müdür koltuğu kalıcı değildir. Ergeç halkımızın kurtuluş mücadelesi zafere ulaşacaktır. Bize yapılan baskılar nafiledir. Sökmez. Ama Fevzi Gökçeşme gibi gericiler, kendi kaderlerini halk düşmanlarıyla birleştirdikleri için ergeç yıkılacaklardır. Çünkü onlar halkımıza karşıdır. Halkın önünde hiçbir güç duramaz.

ÇORUM'DAN LİSELİ
DEVRİMCİLER

Gelin canlar bir olalım

Ben Uşak'ın içinden Mustafa Gençtürk. İŞÇİ — KÖYLÜ'yü okudum. Demir Döküm işçisi «Bütün işçiler köylüler birleşirsek, ağaları mahvederiz» diyor. Biz de işçiyiz. Biz de öyle diyoruz. Gönlümüz sizinledir. Gelin canlar bir olalım.

Türkiye'de işçiler köylüler uyanıyor

Kütahya'nın Değirmenözü köyünden Mehmet Ali Dereli ve Slâhattin Dereli odun getirmekte iken önlerine Karakol Komutanı Ahmet Celek çıkmış ve «Beni görün» diyerek para istemiştir. Onlar da «Üzerimizde hiç para yok, gidelim evden getirelim», demişlerdir. Bu arada odun getirenlerin evine kadar gelmişler, sonra da Mehmet Ali Dereli annesinden para istemiş, annesi de olmadığını söyleyince, para veremedikleri için Mehmet Ali Dereliyle Selâhattin Dereli tekrar karakola götürülmeye zorlanmıştır. Ahmet Çelek, Jandarmaları onların üzerine salmış, tabancasını çekerek kendisi de saldırmış, ateş etmeye başlamıştır. Bunun üzerine, aileleriyle birlikte, kadın, kız, çoluk, çocuk Karakol Komutanının üzerine yürümüş ve komutanın küfür etmesi

...illerden korkan komutan karakoldan kaçmak zorunda kalmıştır. Daha sonra Kütahya'dan on beş kişilik jandarma ekibi gelmiş ve köylülerden daha rahat haraç alabilmek için Mehmet Ali Dereli'nin bütün ailesini karakola götürüp, baskı yapmaya kalkışmıştır. Kendilerine zorla ifade imzalattırmışlar ve savcılığa göndermişler ve hapse atmışlardır.

Bunun üzerine Mehmet Ali Dereli «Bu iktidar bizi soymak için çeşitli yollarla bize baskı yapıyor, zulmediyor. Soruyoruz, köylünün orman derdi ne zaman bitecek? Karakol Komutanının köylüden haraç alma hakkı nereden geliyor? Ona bu hakkı kim veriyor? Biz sağılacak inek değiliz, haraç vermiyeceğiz»,

diye haykırmıştır. Kırk gün içeride yattıktan sonra, Mehmet Ali Dereli bin lira kefaletle tahliye edilmiştir. Hapisten çıktıktan sonra Mehmet Ali Dereli «Köylü — İşçi zincirlerini bir gün mutlaka kıracaklar, baskı ve zulüm yapanlara da bunun hesabını soracaklardır» demiştir.

Mevlüt KARAKAYA
KÜTAHYA

HAİNLER

Ortaçağdan kalma zulümler
Ediyorsunuz yeter artık
Duyun uyandık uykudan
Şişko, kel kafalı, hokkabaz
Hainler, hainler

Zelzele olacak yakında
Her şey hazır kama kınında
Alçaklığındır seni mahveden
Şişko, kafalı, hokkabaz
Hainler, hainler

Saf ve cahil dedin aldattın
Saf değil cahil değil şimdi
Savaşta bayrak açan kimdi
Şişko, kel kafalı, hokkabaz
Hainler hainler

M. ÖZBİLGİN — SUNGURLU

Kadirli Lisesinde öğrencilere baskı

Kadirli Lisesi Müdürü devrimci gençlere baskı ve zorbalık yapmaktadır. Kadirli ağalarının borusunu çalan bu şahıs, akşam sabah içki içmekte ve derse geldiğinde ise namaza durmaktadır.

Geçenlerde üç öğrenciyi okuldan atmış ve dokuz öğrenciyi ise birer hafta okuldan çıkarmıştır. Yoksul halkımızın gençleri bu müdürün maskesini indirmişlerdir. İçki ve kumar masalarında safa süren bu müdürün ipliğini pazara çıkaracağız. Görelim bakalım el mi yaman bey mi yaman.

Kadirli lisesinin devrimci gençleri diyor ki: «Bizim mücadelemiz her ne kadar baskı ve zorluklar altında oluyorsa da biz yılmadan ve usanmadan mücadele edeceğiz. Haklı olduğumuz için, halkımıza olan köklü inancımızla zafere kadar mücadele edeceğiz. Sonunda halkımız zaferi kazanacaktır.»

Kadirli Lisesinden bir arkadaş

Kahta Lisesinde bir Amerikan uşağı

Kâhta Lisesi, Ortaokulokul Müdürü Amerikan satılmışı Abuzer Tepe tarafından yönetiliyor. Çünkü Kâhta Lisesinin müdür ve öğretmeni yok.

Abuzer Tepe bizim İŞÇİ — KÖYLÜ okumamıza izin vermiyor. Abuzer Tepe yaptığını yapıyor bize ama s a n m a s ı n ki yanına kalacak. Şüphesiz ne ekerse onu biçer. Bir bahane bularak devrimci bir arkaşamızı disipline verdi. Disiplinde kız dâvası ve iftira mektuplar arkadaşa yükleniyor. Varsın yüklensin. Onun asıl gayesi devrimci arkadaşımızı sindirmek. Disiplinde «neden siyasetle uğraştığı, neden İşçi — Köylü okuduğu» soruluyor.

Sayın Amerikan uşağı Abuzer Tepe bizi tehditle yolumuzdan ayıramazsın..

Kâhta Lisesinde devrimcilik alabildiğine yayılıyor. Biz burada canla başla çalışıyoruz. İşçi — Köylü ve devrimci güçler sayesinde bizi yolumuzdan döndürmeye çabalayanların canına okuruz.

Kâhta Lisesinden bir Arkadaş.

TÜRK-İŞ çöküyor

(Baştarafı sayfa 4 de)

batar» dediler.

Halil Tunç, dört sendikacının bunları söyleyeceklerini daha önceden bildiği için toplantıyı gizli yaptı. Ne kadar gizlerse gizlesin, bu toplantı Türk — İş'in parçalanmakta olduğunu göstermiştir.

Türk - İş'i parçalayan işçi sınıfımızın devrimci mücadelesidir

Bütün devrimci işçiler, patronlara teslim olmayı reddeden ve haklı mücadele yolunu tutan bütün işçiler, Türk — İş'in ne mal olduğunu bilirler. İşçi sınıfımızın son birkaç yıldır patronlara karşı yürüttüğü mücadele, daima patron uşağı Türk — İş sendikacılarını karşısında buldu. İstanbul'da, Ereğli'de, Çukurova'da ve yurdun her yerinde Türk — İş'li sendikacılar, patronlarla birlikte kurdukları zulüm plânları ile işçilerin mücadelesini bastırmaya çalıştılar. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi bütün Türkiye'li işçilere geçen sene şöyle seslendi: «Sarı sendikalar işçi saflarında bir yılandır, başını ezelim! Sarı sendika çemberini kıralım! Bu çemberi kırmadan bize kurtuluş yok!» Demir Döküm'de, Gislaved'de, Derbi'de, Sungurlarda, Çukurova'da ve yurdun dört bir yanında binlerce işçi bu sese kulak verdi. Türk — İş'in gösterdiği patronlara teslim olma yolunu reddettiler ve işçi sınıfına yakışan devrimci yolu seçtiler.

İşçilerin bu devrimci ve kararlı mücadelesi Türk — İş'i çökertti. Türk — İş yöneticileri şimdi birbirlerini yiyorlar. Halil Tunç, Çimse — İş Başkanının patronlardan binlerce lira rüşvet aldığını ve işçileri sattığını söylüyor. Yarımca ve Çanakkale Seramik işçileri patron uşağı AP'li Hasan Türkay'ı çok iyi tanırlar. Seramik işçileri Çimse — İş Başkanı AP'li Hasan Türkay'ın patron uşağı olduğunu mücadele içinde anladılar. Ve onu işçi düşmanı ilân ettiler. Türk — İş hainlerinin düştükleri bu durum bütün gericilere, bütün hainlere ders olsun.

Kızılcahamam toplantısında Metal — İş Federasyonu Başkanı bütün Türk — İş'li sendikacıları Ereğli'ye çağırdı. Orada işçilerin Metal — İş'i nasıl akın akın terkettiklerini ve DİSK'e bağlı Maden — İş'e nasıl geçtiklerini göstermek istiyordu. Erdemir'in beşbin yiğit işçisi Metal — İş sendikasını çok iyi tanırlar. Onlar Kasım 1969 da Metal — İş'in sarı yüzünü gördüler. Binlerce işçi toplanıp, grevin başarıya ulaşması için neler yapmaları gerektiğini görüşürlerken Metal — İş sendikasının patron uşağı yöneticileri, Ankara'da işverenle pazarlık halinde işçi mücadelesini kaça satacaklarını konuşuyorlardı. Erdemir işçileri bunları gözleri ile gördüler. Metal — İş'i ve Türk — İş'i hiç bir gerici kuvvet kurtaramıyacaktır.

İstanbul'da, Sungurlar ve Eca fabrikası işçilerinin patronlara ve sarı Metal — İş ve Çelik — İş sendikalarına karşı giriştikleri mücadele şanlı 15 — 16 Haziran mücadelesinin işaretleri oldu.

Türk — İş yöneticileri, işçi arkadaşlar şanlı 15 — 16 Haziran mücadelesinde şehitler vererek ilerlerken, bu mücadeleye karşı çıktılar ve patronların arkasına saklandılar.

Türk — İş şimdi parçalanıyor. İşçiler Türk — İş'i terkediyor. Biz bugüne patronlara ve sarı sendikacılara karşı yüzlerce mücadele vererek geldik. Bu yolda bir çok işçi arkadaşımız can verdi. Ama Amerikancı patronların ve onların uşağı sarı sendikacıların işçi düşmanı olduklarını öğrendik. Artık ne Türk — İş'e, ne de başka bir sarı sendikaya içimizle yer vermiyeceğiz.

Sarı sendikacıların kahpelikleri bitmedi ve sıkı yönetimden sonra da devam etti. Devrimci işçi mücadelesinin ateşi Çukurova'yı da sardı. Çukurova'nın şiş göbekli patronları, Amerikancı AP iktidarı, Türk — İş'in patron uşağı sendikacıları, Adana'da işçi sınıfımıza zalimce saldırdılar. Kurşun sıktılar, işçi kanı döktüler. Kardeşlerimizi hapse attılar. Adana'yı ordu ile kuşattılar. Sarı Teksif'den ayrılmak isteyen işçilerin mücadelesini zulümle,

tık aklımızı başımıza toplayalım, kafalarımızı yenileyelim.

2 — Partiler üstü politika diye birşey yoktur. İşçi bugün politikanın içindedir. Ve politikaya daha bilinçli olarak girmeli ve oylarıyla yönetimi etkileyebilmelidir.

3 — Türk — İş ulusun sosyal, siyasal ve ekonomik sorunlarına demokratik sosyalist açıdan bakmalı, ülkeyi hak ve hürriyetlere saygılı bir ortam içinde kalkındırmadan yana olan güçlerin safında yer almalıdır.

4 — Parlâmentoda işçilerin temsili yolunda mücadele etmeliyiz.

Bu sendikacıların genel grevi savunmaları ve bunu istemeyen sendikacıları ihanetle suçlamaları iyi birşeydir. Yine bunların, Türk — İş'in emperyalist teşkilâtlardan almasına karşı çıkmaları ve Türk — İş'in satılık yöneticilerini suçlamaları da iyi birşeydir. Bu sendikacıların işçi sınıfımızın menfaatleri yönündeki bu isteklerini bütün gücümüzle desteklemeliyiz.

Daha sonra bu dört sendikacı işçilerin siyasi iktidara ortak olması için Türk — İş'in, meselâ CHP gibi sosyal demokrat bir partiye bağlanmasını istediler. İşte bu noktada Türk — İş'in içinden çıkan muhalefetin üzerinde dikkatle durmalıyız. Böyle bir parti ile işçi sınıfının ve halkımızın kurtuluşu düşünülebilir mi? Halkımız yıllardır emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin baskı ve zulümlerinin acısını çekiyor. Bu sendikacılar bilimsel sosyalizme karşı olduklarını ve sosyal demokrasiden yana olduklarını söylüyorlar. Oysa bilimsel sosyalizm halkımıza kurtuluş yo

arttırmaya ve servetlerini büyütmeye çalışırlar. Bundan dolayı işçileri sömürmek için zulüm kanunları çıkarırlar. Işçileri sarı sendikalarda hapsetmeye çalışırlar. Sömürülerini devam ettirebilmek ve kârlarını arttırabilmek için iktidarlarını devam ettirmek zorundadırlar. Patronların menfaati işçileri ezen, onlara hiç bir hak tanımayan böyle bir düzenden yanadır. İşçilerin ise, emeklerinden başka hiçbir şeyleri yoktur. Ve işgüçlerini patronlara satarak geçimlerini sağlarlar. Patronların ve işçilerin varolduğu her yerde bitmez tükenmez bir mücadele vardır. Bu iki sınıfın menfaati uzlaşamaz. Bu yüzden de bu iki sınıfın ortak iktidarı düşünülemez. Bugün Amerikancı patronlar, işçilerin haklı mücadelesini bastırmak için kan döküyorlar, yeni zulüm kanunları çıkarıyorlar. Sosyal Demokrat sendikacılar ise, işçilerin bu patronlarla barış içinde yaşayabileceklerini söylüyorlar. İşçi sınıfımızın bu eli kanlı düşmanlarıyla barış içinde yaşamasına imkân yoktur. Onlar Türk — İş'in devrimci gençlikle bağının koptuğunu ve işçi tabanını temsil etmediğini söylüyorlar. Türk — İş'i bu noktaya getiren, işçilerle, zalim patronları barış içinde bir arada yaşatmak maskesi altında patronlara hizmet etmesidir. Sosyal demokrat sendikacılar da şimdi aynı şeyleri söylüyorlar. Bunların söyledikleri işçi sınıfını kandırmak ve patronlara kul etmekten başka birşey değildir.

Sosyal demokrat sendikacılar işçilerin seçim yoluyla iktidara gelebileceğini söylüyorlar. Böylece onlar aslında işçi sınıfının patronlara köle olarak kalmasını ve hiçbir zaman iktidara gelmemesini istiyorlar. Devrimci işçi — köylü iktidarı seçim yoluyla mı, yoksa devrim yoluyla mı kurulacaktır? Elbette devrim yoluyla! Ordu, polis, jandarma hâkim sınıfların hizmetindedir. Hâkim sınıfların bu devlet makinasını parçalamadan halk iktidarını kurmak mümkün değildir. Başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halkımız, devrimci gücünü ortaya çıkarmak için birleşmeli ve hâkim sınıf-

Yiğit SAE işçileri haklarını söke söke alacaklar

SAE ve Üstünçelik, İtalyan sermayesinin hâkim olduğu ve Türkiye Elektrik Kurumu'na enerji nakil hattı yapan iki işyeridir. İtalyan patron senelerdir işçileri düşük ücretle çalıştırmakta, sarı sendikada kalmaya zorlamakta, haklarını vermemekte ve istediği zaman işten atmakta idi.

İki sene önce SAE işçileri baş kaldırdılar, ama patron ve uşağı sarı sendika hareketi ezdi. 23 arkadaş işten çıkarıldı. Üstünçelik işçileri ise patronu geçen Haziranda dize getirmişlerdi.

SAE işçileri de daha fazla duramazlardı. Sırtlarından her yıl milyonlar vuran patrona ve onun davulunu çalan sarı Tes — İş'e esir olmayacaklarını söylediler. Maden — İş'e geçtiler. Yağcılar işçileri bölmeye çalıştılar, ama fazla direnemediler. Burunları kırıldı. Patron işçilere şirin gözükmek için para, tulum, ayakkabı dağıttı. Üstünçelik işçileri de SAE'ye destek oldular. İşçi kardeşliğine güzel bir örnek verdiler. Bundan böyle mücadeleleri ortak olacaktır.

Sarı Sendika çemberini kıralım.

Patronun uşalkarını aramızdan atmak için birleşelim.

Uniroyal'de Grev

Adapazarı Arifiye'deki Royal Otomobil Lâstiği Fabrikasında işçiler greve başladı. Lâstik — İş Sendikası etrafında kenetlenen 630 işçi 22 Ocak'ta mücadeleye girişti.

Royal bir Amerikan fabrikasıdır. Pirelli ve Good — Year firmaları ile ortaklaşa fiyatları istedikleri gibi tesbit etmektedirler. AP iktidarının paranın değerini düşürmesinden sonra patron fiyatları yüzde 12,5 artırdı. Fakat işçi ücretlerini artırmaya ve çalışma şartlarını düzeltmeye yanaşmadı.

Yılda 150 milyon lira kâr eden ve bunu Amerikaya götüren zalim patron işçilerin grev kararına karşı lokavt kararı aldı. İşçiler patronu dize getirip haklarını alıncaya kadar mücadeleye kararlıdırlar.

Amerikacı AP çöküyor

(Baştarafı Sayfa 1 de)

düşmanları ile ağız birliği edip devrimcilere karşı çıkıyor. Böyle bir parti devrimci olabilir mi? Devrimci ise halkımızı savunsun.

Sunay'ın görüşmelerinden sonra Milli Güvenlik Kurulu toplandı. AP iktidarını destekleyen kararlar aldı. Halkımızı ezmek için iktidarın yeni kanunlar çıkarmasını istedi. Böylece Milli Güvenlik Kurulu hâkim sınıfların iktidar organı haline getirildi. AP ve Amerikancı paşalar iktidarı başladı.

Milli Güvenlik Kurulundan cesaret alan AP iktidarı azgın saldırılara, zulüm ve işkenceye girişti. İktidarın polisi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yurduna vahşice ve hayasızca saldırdı. Yüzlerce genci yerlerde sürükledi ve yaraladı. Genç kızlara alçakça tecavüz etti. Polisler yurtta ne buldularsa yağma ettiler. AP'nin teşkilâtladığı faşist ve gerici sürüleri her yerde devrimcilere saldırtılıyor. Adapazarı, Afyon, Konya ve yurdun her yerinde devrimci öğretmenlere saldırılar düzenleniyor. İktidar katil çeteleri teşkilâtlandırıp devrimcilere saldırtıyor Devrimci gençliği suçlamak için iktidar, kendi polisine çeşitli oyunlar oynatıyor. Son olarak halk düşmanları, Amasya TİP İl Başkanı ve gazetemizin temsilcisi arkadaşımız Şerafettin Atalay'ı kiralık katilleri vasıtasıyla pusu kurdurtup şehit ettiler.

Hâkim sınıflar sömürü ve zulmü devam ettirebilmek için her çareye başvuruyor. Halkımızın gittikçe güçlenen mücadelesi karşısında paniğe kapılan iktidar azgın cinayetler işliyor. Baskı ve zulüm halkımızı yıldıramaz. Halkımız şehitlerinin kanı ile sulanan kurtuluş yolunda ilerleyecek ve amansız bir savaşla bütün düşmanlarını yenecektir.

Büyük patronlar, toprak ağaları ve tefeciler bugün büyük bir ekonomik ve siyasi buhran içindedir. İktidarları bataklıkta tepindikçe batan bir boğa gibi batmaktadır. İktidar işçi ücretlerini ödeyemiyor. İktisadi buhranın bütün yükü halkımızın sırtına bindiriliyor. Fiyatlar yükseldikçe yükseliyor. Vergiler ve zamlar yoksul halkımızın belini büküyor. Halkımız bütün bu baskıları yerle bir etmek için her yerde ayağa kalkmalıdır.

Milli Güvenlik Kurulu ile AP'nin ortaklaşa iktidarı hâkim sınıflar için geçici bir çözümdür. Bugün hâkim sınıflar içinde iki eğilim vardır. Birincisi parlâmentoculuk içinde yeni bir iktidar eğilimidir. İkincis, 27 Mayıs Anayasasının getrdiği bütün sınırlı demokratik hakları da ortadan kaldıran açıkça faşist bir diktatörlük eğilimi. Her iki durumda da halkımız büyük karanlıklar içine itilecektir. İşçiler, köylüler, memurlar bütün halkımız daha çok ezilecektir.

Amerikancı patronların, toprak ağalarının ve tefecilerin bütün zulüm ve baskılarını yerle bir etmek için birleşelim. İşçi — köylü iktidarı yolunda ilerleyelim.

Turanlar köyü

(Baştarafı Sayfa 1 de)

aliyete geçtiler. İşgali bastırmak için Aydın, Söke, Nazilli ve çevre illrden jandarma birlikleri getirttiler.

Aydın il jandarma komutanı ve Söke jandarma komutanı ağaların emrindedir. Bunlar yoksul köylüleri ezen, zulmeden halk düşmanlarıdır. Söke jandarma komutanı, Didim'de ağalarla ortaklık kurarak hazine topraklarını parselleyip, parselleyip satmıştır. Ağalarla birlikte eğlenceler ve alemler yapmaktadır.

İşte bu halk düşmanları emir verdi ve 7 Ocak günü jandarma, köylülere hunharca saldırdı. Köylüler kahramanca karşı durdular. Kadın erkek, çocuk yüzlerce köylü «Öldürseniz de bu topraklardan çıkmayacağız» diye haykırarak jandarma dipçiğine göğüs gerdi. Birçok kadın ve çocuk yerlerde sürüklendi. Birçoğu dipçik darbeleri ile yaralandı. 15 köylü tutuklanarak hapse atıldı. Hapse atılan köylüler şunlardır:

İsmet Akkaoğlu, Mehmet Dönmez, Mustafa Balıkçı, Ahmet İzmir, Yalçın Bayraktar, Hüseyin Gülfidan, İsmail Karaçay, İbrahim Çıkmaz, Yusuf Ergün, A. Ali Ergün, İsmail Konyalı, Mehmet Çakır, Elvan Kulaksız, Ali Dönmez, Recep Söke.

Köylüler mücadeleden büyük dersler çıkardılar. İktidar kuvvetlerinin ağaların kuvveti olduğunu öğrendiler. Ağaların ve patronların iktidarına karşı amansız bir mücadele vermeden, dişe diş çarpışmadan kurtuluş olmadığını anladılar. Parlâmentocu ve reformcu fikirlerin dâvalarını nasıl saptırdığını gördüler. Köyde bu yanlış fikirler tamamen yıkıldı. Devrimcilerle ve bütün halkımızla birleşmek gerektiğini kavradılar. Yayınladıkları bildiride halkımıza şöyle seslendiler: «Yurt severler, yoksul köylüler, işçiler bizim mücadelemiz ortaktır. Birliğimiz fethedilemeyen bir kale olacaktır. O kaleye hainler ve toprak hırsızları saldırmaya cesaret edemezler.» Köylüler, halka karşı savaşanların ne kadar silâhlı ve azgın olurlarsa olsunlar, güçsüz, korkak ve kof olduğunu anladılar. Cesaretle ve yiğitçe mücadele edilince bütün düşmanların darmadağın edileceğini gördüler. Mahkemede bir köylü şöyle haykırdı: «Biz bir gün faşizmin bütün zincirlerini ve kelepçelerini kırıp atacağız.»

Şimdi Turanlar Köyüne ağalar giremiyor. Köylüler «Hele bir gelsinler kuyruklarına teneke bağlayacağız.» diyorlar. Bundan sonraki mücadele daha amansız ve daha çetin olacak. Ağaların, tefecilerin, patronların ve ikti.

Öğretmenler, halkımızla omuz omuza

Temizlik işçileri

(Baştarafı sayfa 4 de)

İşçi olduklarını kabul ettirdiler. Bayram ve tatil günlerinde çalışmama, günde 12 — 14 saat yerine 8 saat çalışma hakkını aldılar. Fakat vurguncu zalimlerin gittikçe ağırlaşan baskıları, bilinçli işçilerin atılması gibi sebeplerden dolayı, mücadele geriledi.

İki hafta önce Temiz — İş Belediye ile anlaşarak sahte bir direniş düzenledi. İşçileri aldatmak ve işçiler arasında Türkiye — İş'in gelişen mücadelesini durdurmak için bu yola başvurdu. Kışlık elbise ve süt gibi esasen verilecek olan şeyleri Belediye ile anlaşmalı bir direniş yutturmacası ile alıp, işçilerin gerçek mücadelesini çelmelemek istiyordu. Türkiye — İş bu sahte direnişin foyasını meydana çıkardı. İşyerine giderek kendi grev hakkına dayanarak direnişi başlattı. Muhlis Şensöz ve uşakları işçilere ve sendikacılara saldırarak işçi düşmanı yüzlerini ortaya koydular. Sahte direniş böylece yapılamadı ve foyası meydana çıktı. Belediye, işçi mücadelesine katılan ve yiğitçe mücadele eden beş işçiyi işten attı.

İşçilerin mücadelesi durmadı. Bir avuç halk düşmanı zalim mutlaka dize getirilecektir.

Teksif

(Baştarafı sayfa 4 de)

merikan dolarlarıyla beslenen Türk — İş'in ikinci başkanıdır.

DOKUMA İŞÇİSİ ARKADAŞLAR!

Patronlar AP'li bakanla anlaşarak bütün kumaşların fiyatlarını yüzde on arttırdılar. Böylece kârlarına kâr kattılar. Ya bizim durumumuz nedir? Her gün yüzlerce dokuma işçisi sorgusuz sualsiz işten atılıyor. İş güvenliği yok. Ücretler düşük. Şimdi Teksif Sendikacıları patronlarla pazarlık halinde. Biz dokuma işçileri şanlı ve devrimci bir tarihe sahibiz. 150 yıldır patronlarla ve yabancı sermayeyle mücadele içindeyiz.

Çukurovanın dokuma işçilerini örnek alalım. Teksif sendikacılarının oyunlarına karşı uyanık olalım. Bu grev bizim grevimizdir, işçi sınıfının grevidir. Sarı sendikanın oyunlarına karşı uyanık olalım! Patron uşağı Teksif'e rağmen mücadeleye devam edelim!

zorbalıkla bastırmak istediler. İşçi arkadaşlar, 15 — 16 Haziran yolundan yürüdüler. Ve haklı mücadelelerini sonuna kadar götürdüler. Bossa olaylarından çıkan bir işçi arkadaş şöyle konuşuyordu:

«Kanımızı sömüren patronlarla ve onların köpeği sarı Teksif ile mücadelemizin ne kadar haklı ve çetin olduğunu şimdi kavradım. Eninde sonunda haklının yeneceğine inancım tamdır.»

İşçi sınıfımız, mücadeleler içinde sarı sendikaların işçi saflları içinde patronların casusu olduğunu gördüler. Kurtuluşa varmak için sarı sendika çemberini parçalamak gerektiğini anladılar. Türk — İş bunun için parçalanıyor. İşçi sınıfımızın ve halkımızın devrimci seli sadece Türk — İş'i değil, bütün gerici teşkilâtları da yıkıp geçiyor.

Dört Türk - İş sendikacısının ortaya attığı «Sosyal Demokrasi» ne demektir, kime hizmet eder?

Dört sendikacı, Türk — İş'in «Sosyal Demokratik» bir politika takip etmesini istediler. Türk — İş'in en gerici, en patron uşağı yöneticileri bu teklifi öfke ile karşıladılar.

İşçi — Köylü gazetesi ve bütün devrimciler ise, bu durumu sevinçle karşıladılar. Çünkü devrimciler daima ileri olana, yeni olana ve gelişmekte, güçlenmekte olana bakarlar. Bizim için, gerileyenin, çökmekte olanın, ve eskinin hiç bir değeri yoktur. Ve biz onu yıkmak, yeni olanın zaferini sağlamak için bütün gücümüzle çalışırız.

Bugün gelişen, güçlenen nedir? Yarını kuracak olan kimlerdir? Bugün gelişen ve güçlenen, bütün dünyada olduğu gibi yurdumuzda da işçi sınıfı ve halkımızın devrimci mücadelesidir. Geriliyen ve çöken ise emperyalistler ve bir avuç işbirlikçileridir. Yarın bizimdir, halkımızındır. Gerici Türk — İş'in parçalanmasını bu yüzden sevinçle karşılamalıyız.

Şimdi 4 sendikacı, Türk — İş'in sosyal demokrasiyi savunmasını istiyorlar. Ve görüşlerini şöyle açıklıyorlar:

1 — Gençlik Türk — İş'in yanında değildir. Türk — İş'in işçi tabanıyla bağı kopmuştur. Türk — İş'in bölge temsilcilikleri arpalık haline gelmiştir. Arlunu gösteren parlak bir fenerdir. İşçi sınıfı ve halkımız, asırlarca acı çekti, ama artık bu fenere kavuştu. Bilimsel sosyalizm 15 — 16 Hazirandan sonraki sıkı yönetim sırasında işçilere cesaretle mücadele azmi verdi. Doğuda işkence gören halkımıza cesaretle savaşma yolunu gösterdi. Bilimsel sosyalizm, bütün dünya halklarına olduğu gibi işçi sınıfımıza ve halkımıza da sömürü ve zulme karşı boyun eğmemeyi ve cesaretle mücadele etmeyi öğütlüyor. Emekçi halkımız, her geçen gün bilimsel sosyalizmi kavrıyor. Ve onun öğütlediği mücadele yoluna giriyor. Bu yol devrim yoludur. Bu yol, halkımızı kurtuluşa götürecektir. Sosyal demokrat sendikacılar, devrime karşı olduklarını ve hâkim sınıfların yapacağı reformlarla işçi sınıfının kurtulacağını söylüyorlar. Şimdi herkes için iki yol vardır: Ya asırlardır halkımızı ezen ve sömüren hâkim sınıfların yanında yer almak, ya da onlara karşı mücadele edip devrimci işçi — köylü iktidarını kurmak! Sosyal demokrat politika ve onu savunan CHP hâkim sınıfların yanındadır.

Sosyal Demokrat sendikacılar, sosyalist ülkeler olarak İngiltere, Almanya ve İsveç'i göstermektedirler. Bu ülkeler patronların iktidarda oldukları ve işçilere karşı diktatörlük uyguladıkları ülkelerdendir. Bunlar sosyalist değil kapitalist ve emperyalist ülkelerdir. Bunlar kendi işçilerini ve dünya halklarını sömürmektedirler. Daha dün İngiltere'de yüzbinlerce posta işçisi buruva iktidarına başkaldırdı. Almanya'daki zalim iktidarın Alman ve Türkiye'li işçilere yaptığı zulmü Türkiyeli işçilerden sorup öğrenelim. Sosyal demokrat sendikacılar bu ülkeleri sosyalist olarak göstermekle patronların diktatörlüğünü gizlemeye çalışıyorlar. Patronların diktatörlüğünü gizlemek, işçi sınıfının iktidar mücadelesine karşı çıkmak ve onun köle olarak kalmasına hizmet etmek demektir.

Bu sendikacılar, sosyal demokrasinin sınıflar arasında savaş değil, barış ve uzlaşma olduğunu söylüyorlar. Ve böylece işçi sınıfını patronların zulmüne mahkûm etmek istiyorlar. Patron ve işçi menfaatlerinin uyuşmasına imkân var mıdır? Patronlar işçilerin sırtından vurdukları kârlarlara karşı dişe diş bir mücadele vermelidir. Hâkim sınıfların ordusunu, polisini, jandarmasını seçim yoluyla yenmek mümkün değildir. Hâkim sınıfları ancak halk ordusu yenebilir. Seçim, hâkim sınıfların iktidarını sürdürmeye yarar. Hâkim sınıflar, bu yolla halkı uyutmak isterler. Hâkim sınıflar, seçimi, kendileri seçilmek için yaparlar ve her zaman da kendileri seçilirler. Halk devrim yapmasın diye seçimi öne sürerler. Halk iktidara gelmesin diye seçim yoluyla mücadeleyi, yani parlâmenter mücadeleyi isterler. Halk parlâmenter mücadele yapsın devrimci mücadele yapmasın isterler. Bütün bilinçli işçiler için önümüzde ders alınacak bir örnek vardır. Hepimiz İşçi — Köylü gazetesinin 23. sayısındaki «TİP ve Sosyalist Kurultay» yazısını defalarca okumalıyız. «Halkın oylarını alarak iktidara geleceğiz» masalı bir uyutmacadır. TİP bu yoldan giderek hâkim sınıflara teslim olmuştur. Halkımız bu parlâmentarizm yolunun batağa gittiğini kendi tecrübesiyle görmüş ve reddetmiştir.

Bu sendikacıların söylediklerinin hepsini bir arada düşünecek olursak, hâkim sınıfların gelişen işçi mücadelesini bastırmak için, işçi sınıfımıza yeni tuzaklar hazırlamakta olduklarını anlarız. Burjuvazinin, mücadele içinde bilinçlenen işçi sınıfımız karşısında en kaba, en açık soygun ve sömürü politikasını terketmekte olduğunu görürüz. Bunun yerine, «sosyal demokrasi» ismiyle sahte ve ikiyüzlü bir sömürü plânını tezgâhlamakta olduğunu kavrarız. Bütün işçiler, hâkim sınıfların bu yeni oyununa karşı uyanık olmalıdırlar.

İşçi Arkadaşlar:

Sizin devrimci mücadeleniz Türk - İş'i çöküşün eşiğine getirmiştir. Bütün fabrikalarda Türk - İş'e bağlı sarı sendikacılara ve patronlara karşı mücadele bayrağını yükseltelim. Gazetemizin sayfaları bütün işçi arkadaşlara ve patronlara karşı işçi sınıfına ihaneti hakkında ne biliyorsak, ne gördüysek, ne duyduysak İşçi - Köylü'ye yazalım. Yazalım ki, bütün işçiler, bütün halkımız Türk - İş yılanının ne mal olduğunu iyice öğrensin.

(Baştarafı Sayfa 1 de)

Halkımızın kurtuluş mücadelesine katılan öğretmenler üzerindeki baskılar her geçen gün ağırlaşıyor. Öğretmenlerin yurt çapında verdikleri mücadele Amerikancı AP iktidarını ve gericileri korkutuyor.

1970 yılının Eylül ayında Tokat TÖS Şubesine silâhlı bir saldırı düzenlendi. 26 Aralık'ta Tatvan TÖS Şubesinin düzenlediği yürüyüşe baskı yapıldı. 30 Aralık'ta Elâzığ'da TÖS üyesi Kemal Güngör'ün evine bomba atıldı. Bunlar geçen yıl içinde devrimci öğretmenleri yıldırmak için girişilen tertiplerden sadece birkaçıdır.

Tokat TÖS Yönetim Kurulu saldırılara karşı halkımıza şöyle seslendi: «Halkımızın baş düşmanı Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçilerinin satılıkları 17 Eylül 1970 gecesi arkadaşlarımıza demir çubuk şiş ve bıçakla saldırdılar. 1 Aralık günü avukatımız Nurdoğan Yücel'in bürosunu tahrip ettiler. 27 Aralık 1970 de üyemiz Ali Aydın'a gecenin karanlığında pusu kurup hunharca saldırdılar. 16 Aralık'ta avukatımız Kemal Yücel'i güpegündüz silâh zoru ile kaçırarak beş saat süre ile işkence ettiler. TÖS'lü öğretmenleri ölümle tehdit eden mektuplar gönderiliyor.»

1971'de baskı ve saldırılar daha da azgınlaşarak devam ediyor. 4 Ocak'ta Eskişehir TÖS Şubesine dinamit atıldı. 11 Ocak'ta Van İlkokul Müdürü dövüldü. Aynı gün Konya Yetiştirme Yurdu Müdürü Ali Ünal'ın evine bomba atıldı. 23 Ocak'ta Keskin TÖS lokali tahrip edilmek istendi. 24 Ocak'ta Kula'nın Dörtlüce Köyü Öğretmeni Hüseyin Ergün AP'li gericiler tarafından dövüldü. 25 Ocak'ta Ordu'nun Aybastı TÖS Şubesine dinamit atıldı. 27 Ocak'ta Konya Erkek Lisesi öğretmeni Haydar Erol faşistler tarafından dövüldü. Afyon'daki bir TÖS binasına dinamit atıldı, iki öğretmen yaralandı.

Bunların dışında yüzlerce öğretmen işten çıkarıldı, Bakanlık emrine alındı ve haksız tayinlerle yerlerinden sürüldü.

Yurtsever ve devrimci öğretmenler bütün bu baskılar karşısında bir an bile yılmadan mücadeleye devam ediyorlar. Halkımızla omuz omuza vurguncularа ve Amerikan uşaklarına karşı dövüşüyorlar. Eli kanlı zalimler halkımıza karşı saldırılarını artırıyorlar. Ama halkımız bütün bunları göğüsleyerek ve bütün zulümlere son vererek halk düşmanlarının iktidarını yerle bir edecektir. Halkımız devrimci öğretmenlerin yanındadır.

İktidar Osman Koçtürk'ü Yıldırmaya Çabalıyor

Osman Koçtürk halkımızın kurtuluşu için mücadele eden bir üniversite hocasıdır. İktidar, yılmadan halkımızı savunduğu için ona karşı birçok tertiplere girişmiştir. Birçok defalar işinden atılmış, tehdit edilmiş, Amerika'ya karşı çıkmazsa rahat edeceği söylenmiştir. Koçtürk bütün bunlara kulak asmadı. Amerikan ilâç fabrikalarına ve Amerika'nın iktidarla ortaklaşa giriştiği soygun plânlarına karşı durdu. Halkımızın dâvasını savunan elli kitap ve yüzlerce makale yazdı.

İktidar son olarak Tıp Fakültesindeki adamlarını kullanarak ona baskı yapıyor. Terfi ettirmiyor. Danıştayda kazandığı haklarını vermiyor. Şimdi de hiç ilgisi olmadığı halde onu fare yetiştiriciliğine tayin ettiler. Koçtürk bütün baskılara göğüs gererek halkımızı savunmaya kararlı olduğunu söylüyor.

Mersin Öğretmen Okulunda gerici baskısı

Mersin Öğretmen Okulu Müdürü, faşit bir halk düşmanıdır. Adı Turgut Baba'dır. İşte bu adam öğrencilere büyük baskılar yaparak onların devrimci yayınları okumalarına engel olmaya çabalamaktadır. 14 Ocak günü okulda iğneden ipliğe bir arama yaptırarak, bütün devrimci ve ilerici yayınlara el koymuştur. Öğrencileri sınıfta bırakmak ve ceza vermekle tehdit etmektedir. İktidara yaranmak için 1969'daki öğretmen boykotunda büyük gayret sarfetmiştir. Şimdi bulunduğu yere de iktidarın mükâfatı olarak getirilmiştir. Turgut Baba'nın sonu bütün halk düşmanlarının sonu gibi olacaktır.

durduramayacak. Halkımız bütün düşmanlarını yerle bir edecektir.

Kayabaşı

(Baştarafı Sayfa 1 de)

dım. Arabam tahrip edildi ve rehin alındı. Artık can ve mal emniyetim kalmadı. Binalarım dinamitleniyor, samanlarım yakılıyor. Köylüler beni öldrüeceklerini de söylüyorlar. Köylüler beni öldürecekler.»

Evet zalim ağa, senin de sonun budur,

Yaptıklarının hesabı bir gün sorulur,

Araban yakılır, ödün patlar, korkudan,

Kan emici ağaların, patronların sonu budur!

Kayabaşı köylülerinin yiğit mücadelesi devam ediyor. Köylüler tam bir disiplin içinde mücadeleye devam ediyorlar. Sömürücülere, ağalara karşı mücadelede hepsi kararlı. «Ağa isterse yine gelsin» diyorlar, «gelirse bu sefer kendisi için daha kötü olacak.»

Harbecin

(Baştarafı Sayfa 1 de)

7000 dönümlük ekili topraklara devlet kuvvetleriyle birlikte el koydular. 10 ton buğdaya zarar verdiler.

Harbecin köylüleri ağaların zulmüne karşı Diyarbakır'da yürüdüler. Yürüyüşte şu sloganlar vardı: **«Kahrolsun Ağalar», «Köylüler geliyor ağalar nerede», «Toprak bizim canımız feda olsun kanımız.»**

Harbecin köylüleri kadın çoluk çocuk hep birlikte yürüdüler. Doğu Anadolu'da halka yapılan zulme karşı çıktıklarını bildirdiler. Bir yanda ağa zulmü, bir yanda komando, jandarma zulmü. Bütün bu zulüm ve işkencelere karşı yürüdüler.. Yürüyüş sırasında caddelerde biriken halk, köylüleri alkışlayarak «Köylüler haklıdır» diye bağırdı.

Yürüyüşün sonunda iki köylü kendilerine karşı yapılan haksızlığı ve zulmü protesto eden konuşmalar yaptılar. Yürüyüşün bitişinde köylüler «Bu, toprak ağalarına karşı ilk harekatımızdır, mücadelemiz bundan sonra daha şiddetli bir şekilde devam edecektir» diyorlardı.

Kahrolsun toprak ağaları.

Yaşasın Harbecin köylülerinin ve bütün köylülerin mücadelesi.

Ölmek var dönmek yok

(Baştarafı Sayfa 1 de)

gin edecek şekilde çalıştık. Partiler bizi dört senede bir hatırladılar. Sonra Meclislere doluşup ağaların menfaatlerini savundular.

Haklı dâvamıza artık sahip çıkıyoruz. Bu memlekette, ağaların, beylerin, tefecinin, büyük tüccarın hâkimiyetini yıkıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz? Haklı dâvamızda omuzomuza verdik. Karşımıza devletin bütün kuvvetleri çıksa ölmek var dönmek yok diye and içtik. Bu topraklardan ölümüz çıkar.

Haklı dâvamızı bütün Türkiye halkına duyurur bütün devrimcilere selâmlarımızı bildiririz.

Gelecek güzel günler, alınteri, döküp emeğiyle yaşayanların olacaktır.

Yenioba'nın Devrimci ve işgalci köylüleri

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

Onbeş günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Dizgi — Tertip — Baskı : Ulusal Basımevi - ANKARA

İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara * Telefon : 12 74 17

Bürolarımız : İSTANBUL : Klodfarer Caddesi 6/6, Cağaloğlu * Telefon : 27 39 61 * ALİBEYKÖY : Kemerburgaz Caddesi 54 * BAKIRKÖY: - Aksu Caddesi Osmaniye Yolu 30

Yurtdışı Bürolarımız : BERLİN : 1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 * MÜNİH : 8 München 19, Orffstrasse 10 * FRANKFURT: 6 Frankfurt a. m., Hamburgerallee 72.

Yıllık Abone : Yurtiçi 10 TL., Avrupa (uçakla) 40 TL * İlân : Santimi 20 TL. * Yayın ilânları indirimlidir.

TÜRK-İŞ ÇÖKÜYOR

Yaşasın işçi sınıfının Devrimci Mücadelesi

Patron uşağı Türk — İş yöneticileri, Kızılcahamam'da toplandılar. İşçi sınıfımızın patronlara ve sarı sendikacılara karşı gelişen devrimci mücadelelerini bastırmak için neler yapacaklarını konuştular. Bu toplantı turistik bir dağ otelinde gizli olarak yapıldı. Patron uşağı Türk — İş yöneticileri telâş içindeydiler. Her gün yüzlerce işçinin Türk — İş'ten ayrıldığını, bu gidişle Türk — İş'in çökeceğini söylediler. Suçu üzerlerinden atmak için birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya döktüler. İşçi sınıfını şimdiye kadar alçakça patronlara satan Türk — İş Genel Sekreteri Halil Tunç, sarı Çimse — İş Genel Başkanı ve AP Milletvekili Hasan Türkay'a şöyle bağırdı: «Sen Şahap Kocatopçu'dan 50 bin, Çanakkale Seramikten de 100 bin lira rüşvet aldın.» Hasan Türkay da Halil Tunç'un aynı şekilde işçileri patronlara sattığını bağırdı. Bunun üzerine bir sendikacı tahkikat komisyonu kurulmasını ve bu sözlerin doğruluğunun araştırılmasını istedi. Başta Halil Tunç olmak üzere bütün işçi düşmanı sarı sendikacılar bu teklifi korkuyla reddettiler. İşçi sınıfının köle olarak kalması için patronlarla kurdukları menfaat şebekesinin ortaya çıkmasından korktular. Servetlerinin işçilere ve halkımıza açıklanması teklifini de reddettiler.

Türk - İş Yönetcileri İşçilerden ve halkımızdan korkuyor ve bunun için gizli toplantılar yapıyor.

Gangster Türk — İş yöneticileri birbirlerinin işçileri patronlara sattıklarını açıklarken, dört sendikacı da Türk — İş'i içinde bulunduğu durumdan kurtarmak için bir rapor verdiler. Bu sendikacılar, Ulaş — İş, Petrol — İş, Genel — İş, Yol — İş sendikaları başkanlarıdır. Bu

rini söylediler. Türk — Iş'in bu gelişmeye ayak uyduramadığını ve sınıf bilincine varan işçilerin Türk — İş'i terkettiklerini söylediler. **Partiler üstü** denen politikanın Amerikan sarı sendikacılarının bir oyunu olduğunu, işçilerin siyasi iktidar mücadelesi yapmamaları için icat edildiğini söylediler. **Sosyal Demokrat** politikanın ise, işçilerin seçimle iktidara gelmeleri için bir siyasi parti etrafında toplanmaları yolu olduğunu açıkladılar. «Türk — İş ya bu yoldan gider, ya da

(Devamı Sayfa 3 de)

İzmir'de halk zulme, işsizlik, pahalılık yaratanlara karşı yürüdü

İŞÇİ — KÖYLÜ İzmir Bürosu bildiriyor

İzmir'de binlerce kişi işsizlik ve pahalılık yaratanlara karşı yürüdü. 17 Ocak Pazar günü yapılan yürüyüşe bir çok devrimci kuruluşun üyeleri, işçiler ve çevre köylerinden gelen köylüler katıldı. Miting çağrısında bulunan TÖS, Dev — Genç, DİSK, Yapı İşçileri Sendikası (YİS), Teknik Personel Sendikası, Sağlık Personeli Sendikası, Devrimci Kadınlar Derneği, Devrimci Kemalistler, Okullar Personeli Sendikası ve İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği, halkımız üzerindeki baskıları dile getiren bir bildiri yayınladı. Bildiride, halka karşı girişilen tertiplerin içyüzü açıklandı. Halkın mücadelesi anlatıldı.

Yürüyüş boyunca artan kalabalık burjuva gazetelerinin deyimiyle «polisin yüreğini kaldırdı.» Polis yol boyunca «Uluslararası Endüstri Bankası», «Türk — Amerikan Dış Ticaret Bankası» gibi işbirlikçi karargâhlarının önünde yığınak yapmıştı. «İşçiler geliyor», «Halk düşmanı faşistler, millet sizden ne bekler» sloganlarıyla yürüyen halk, Türk — İş binasının önünde de «Satılmış Türk — İş» diye bağırdı. Miting, işsizliği, pahalılığı ve halk düşmanı iktidarı suçlayan konuşmalarla sona erdi.

Ankara'da İşsizliğe, Pahalılığa karşı savaş Kampanyası

Ankara'da 21 ilerici kuruluş 19 Ocak'ta bir bildiri yayınlıyarak «İşsizliğe, pahalılığa ve faşist baskılara karşı savaş kampanyası» açtıklarını açıkladılar. Her gün fabrikalardan yüzlerce işçinin çıakrtıldığı ve ülkede bir açlık tehlikesinin başgösterdiği belirtilen bildiride şöyle deniliyor:

«Hergün çığ gibi büyüyen pahalılık halkımızın sofrasındaki bir tas çorbayı tehdit eder hale gelmiştir. Açlık tehlikesi büyümektedir. Halkımızın sosyal ve ekonomik sorunlarına çözüm aranmamakta, siyasi oyun ve tertiplerle ülkemiz karanlık günlere doğru itilmektedir. Biz bu oyunları açığa çıkartmak için bugünden sonra, işsizliğe, pahalılığa ve faşist baskılara karşı savaş kampanyası açıyoruz. Halkın temsilcisi olan örgütleri, bütün yurtseverleri bu kampanyaya katılmağa çağırıyoruz.»

Halkımız İşsizlik ve

Pertrix ve Grundig İşçileri Mücadelelerine yılmadan devam ediyor

İşçiler grev sahalarının «savaş okulları» olduğunu bir kere daha ispatladı. Grev alanlarında devrimci marşlar söyleniyor. Devrimci şiirler okunuyor. Komşu ve civar fabrikaların işçileri grevcileri candan destekliyorlar. İşçiler her akşam işten çıkınca tek tek, cumartesi ve pazar günleri gruplar halinde, ellerinde pankartlarla grevci arkadaşlarını ziyaret ediyorlar.

Pertrix ve Grundig grevlerinin etkileri büyük oldu. Grevci işçiler mücadelelerinde yalnız olmadıklarını gördüler. Komşu ve civar fabrikalardaki işçiler, sıkı bir şekilde birleşerek nasıl mücadele edebileceklerini öğrendiler.

Pertrix ve Grundig fabrikalarının patronları grevi uzatarak işçilerin direncini kırmak umudunda. Fakat onlar patronların umutlarını boşa çıkaracak bir güçle çalışıyor. Sonuna kadar direneceklerini söylüyorlar. Diğer fabrikalardaki işçileri eğitmek, onlara örnek olmak için grev süresinin uzamasını istiyorlar. İşçiler Berec Pil Fabrikası önünde bildiri dağıtmaya yeltenen faşist Ülkü Ocaklarına bağlı köpeklerin elinden bildirileri alarak yırttı. Gençleri kovaladı. Ülkü Ocaklarına bağlı gericiler grev mahalline bir kere daha yaklaşmaya cesaret edemediler.

Bütün işçiler Pertrix ve Grundig işçileri gibi mücadelede kararlı olmalıdır. İşçiler mücadelenin Amerikan emperyalizmine ve onların uşaklarına karşı bütün Türkiye'de ve bütün dünyada sürdüğünü bilmelidir. İşçileri sömürmek, onları öldürmeyecek kadar bir ücretle çalıştırmak isteyen patronlar bütün ülkede birleşmiştir. Bunlara, bu sömürücülere karşı tüm işçi sınıfı da birleşerek savaşmalıdır.

Pertrix ve Grundig işçilerinin mücadelesi tüm işçi sınıfının mücadelesine bayrak olsun.

İŞÇİ-KÖYLÜ
BU SAYI 54.000 ADET BASILMIŞTIR

Berec işçileri mücadele ederek Kimya-İş'e girdiler

Berec işçileri sarı sendika Petrol — İş'i fabrikalarından atarak Kimya — İş'e geçmek üzere işlerini bıraktı. Patronun ve onun uşaklığını yapan polisle sarı sendika Petrol — İş'in çabaları işçileri bu kararlarından döndüremedi.

Patron işçilere haklı mücadelesinde önderlik eden dört işçiyi (ikisi temsilci) işten attı. İşçiler atılan arkadaşları için beş gün oturma grevi yaptı. Yiğit Pertrix işçileri Berec'deki arkadaşlarını bu haklı mücadelesinde yalnız bırakmadı. Sonuna kadar onlarla birlikte mücadele etti. İşçi sınıfının en zor durumlarda birbirlerine nasıl destek olmaları gerektiğini en iyi şekilde gösterdi.

Patron sendika yetkililerine attığı işçileri işe almaktansa, fabrikayı kapatacağını, fabrikaya polisi ve komandoları dolduracağını bildirdi.

Kimya — İş yöneticileri atılan işçilere tazminatlarının ödenmesi ve başka işçilerin atılmaması şartıyla patronla anlaştı.

İşçiler gerçek düşmanlarının patronlar olduğunu öğrendiler. İşçi sınıfı için mücadele edenlere karşı patronların acımasız davrandığını öğrendi. Patronlara, onların uşaklığını yapan polise ve sarı sendikalara nefretleri arttı. Buna karşılık kendilerini destekleyen Pertrix işçilerine sevgi gösterdiler. Pertrix grevini ziyaret ederek onları desteklediklerini bildirdiler.

Bursa'da iki öğretmen arkadaşa işten el çektirildi

Bursa'da gazetemizin 19 sayısını duvarlara yapıştırdıkları ve bildiri dağıttıkları iddiasıyla iki öğretmen arkadaşımıza işten el çektirildi. M. Kemal Paşa ilçesinin Ormankadı köyü öğretmeni Aytekin Gürler ve Kumkadı köyü öğretmeni Fuat Karasu halkımızın mücadelesine yiğitçe katılan iki arkadaşımızdır. Bu yüzden iktidarın adamları tarafından işten el çektirilmişlerdir. İlköğretim Müdürü Ertuğrul Seyhan ve Bursa Valisi Enver Saatçıgil iktidara yaranmak için bu plânı uygulamışlardır.

Arkadaşlarımız mücadeleye yılmadan ve daha büyük bir şevkle devam edeceklerdir. Gazetemizin bütün Türkiye'de duvarlara asılan 19. sayısındaki şiiri bütün halk düşmanlarının suratına bir kere daha haykıralım:

Kamçılı çizmeli beyler
Çarkınızı kıracağız
Güvendiğiniz iktidarı
Birgün mutlak yıkacağız.

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞI'nı yükseltiyor

Kamboçya Halkı Zafere Yürüyor

Kamboçya, Güney Doğu Asya'da Hindiçini

turamayınca da, Sihanuk'un yardımcılarını sa

sendikacılar raporda Türk — İş'in Partiler Üstü politikayı bırakıp, Sosyal Demokrat bir politika takip etmesini istediler. İşçilerin mücadele içinde bilinçlendiğini ve sosyalizmi öğrendikle-

Sarı TEKSİF, dokuma işçilerinin mücadelesini durduramaz

İstanbul'da 23 işyerinde 7000 dokuma işçisi greve gitti. Bu grevi Adana'da patronlarla bir olup işçilerini kurşunlatan sarı Teksif Sendikası başlattı. Ve şimdi, 7000 işçinin haklarını satmak için patronlarla pazarlık yapıyor.

Şimdi bu satılmışların giriştiği «grev» in nasıl bir sahtekârlık olduğu apaçık ortaya çıkmıştır. Patron taraftarı sendikacılar, devrimcilerin grev süresince işçilerle bağ kurmaması için devrimciler hakkında devamlı yalan söylediler. Grevde bildiri dağıtmak isteyen bir arkadaşımızı yakalayarak polise teslim ettiler. Grev süresince, işverenlerin karşısına hangi taleplerle çıktıklarını işçilerden hep sakladılar. İşçilerin dinî duygularını sömürerek kendi satılmış yüzlerini gizlemeye çalıştılar. Aksu, Bozkurt ve Sümerbank gibi büyük fabrikalarda greve gidilmedi. Özellikle Sümerbank'ta, grev söz konusu iken sendika ağaları patronla anlaştılar. Sümerbank işçilerini, bütün primler dahil olmak üzere iki sene için 648 kuruşa sattılar.

Çukurova'nın dokuma işçileri Teksif Sendikasını iyi tanırlar. İstanbul ve bütün yurttaki dokuma işçileri de bu sendikayı iyi tanımalıdırlar. Çukurovalı şiş göbekli patronlara işçileri satan, polis ve jandarmalara kurşunlatan bunlardır. Adana'da Bossa fabrikasının duvarlarını buldozerlerle yıktıran, fabrikayı işgal eden kadın erkek yüzlerce işçinin kanını döken bunlardır. Bunlar patron uşağı kahpe sendikacılardır. Şimdi bunlar, İstanbul'da, işçilerin haklarını almak için grev yaptıklarını söyliyorlar. Bu grev sahtedir, patronların sendikasıyla daha önceden anlaşılarak yapılmıştır. Bütün yurtta çöken sarı Teksif'in ayakta kalabilmesi için yapılmıştır. Bunlar nasıl işçiden yana olabilir ki? Teksif Genel Başkanı Şevket Yılmaz, AP Adana Milletvekili olan bir haramzadedir. Bu adam ayı zamanda, A-

(Devamı sayfa 3 de)

Kurtuluş Yolu İşçilerin, Köylülerin Iktidarıdır

TÜRKİYE HALKINA,

Biz Yılanlı Köyü halkı Türkiye içinde unutulmuş bir köyüz. Türkiye'nin binlerce köyünde olduğu gibi yolsuz, susuz, okulsuz, ışıksız bir halde yaşıyan yoksul köylüleriz. En yakın köye giden daracık 10 km. lik keçi yolunda her sene birkaç ölü vermekteyiz. Ürettiğimiz mahsulü satabilmek için 20 km. lik yol gitmek zorundayız. Zaten bu mahsulü yok pahasına satıp emeğimizin karşılığını alamamaktayız. Kışın köy, kardan ve yağmurdan 40 gün kendi kaderiyle karşı karşıya kalmaktadır. Böyle günlerde açlıktan mısırı taşla ezip yemekteyiz. Çocuklarımız okul olmadığından ancak civardaki köylerde bulunan okula gidebilmektedirler. Yılın ancak birkaç ayında okula gidebilmektedirler. İşte bizlerin hali budur. Bu köy İzmir'in bir köyüdür. Köy, milletvekilleri tarafından «Allaha emanet» edilmiştir. Köyümüz iki köye koruma vergisi ve hükümete çeşitli vergiler vermektedir. Köyümüz ancak bu vergiler zamanı ve delikanlıların askerlik zamanı gelince aranmaktadır. Diğer zamanlar insanlarımız hayvanlardan farksız bir şekilde yaşamaktadır. Bütün bunların düzelmesinin yolu nedir? Bunların düzelmesinin yolu, işçilerin ve köylülerin iktidarıdır. Başka hiç bir yol yoktur.

Yılanlı Köyü halkı Birgi — Ödemiş.

ANKARA TEMİZLİK İŞÇİLERİ

Zalim Patronları, Sarı Sendikaları Yeneceğiz

Ankara temizlik işçileri yıllardan beri en ağır baskı ve sömürü şartları altında çalışıyorlar. Belediye Meclisi Üyesi Muhlis Şensöz, yeğeni Enver Şener'e sarı Temiz — İş Sendikası'nı kurdurdu. Bu azgın halk düşmanı, memur kadrolarına da Ülkü Ocaklarına bağlı faşistleri doldurdu. Şimdi Muhlis Şensöz ve Belediyenin başında bulunan Amerikan uşakları bu sarı sendikayı ve faşistleri kullanarak işçilerin haklarını gasbediyorlar. Sendika aidatı olarak kesilen paraları aralarında paylaşıyorlar. İşçileri sarı sendikaya kaydetmek için her türlü baskıya başvuruyorlar. İki işçinin yanyana gelip konuşmasına bile engel oluyorlar.
İki işçinin yanyana gelip konuşmasına bile engel oluyorlar.

İşçiler 1966 dan beri kendi sendikaları Türkiye — İş'in etrafında birleşerek mücadele ediyorlar. 1967 de yaptıkları grev sonunda, bazı haklar kazandılar.

(Devamı sayfa 3 de)

"İşçi-Köylü satışını kimse durduramaz,,

Tunceli İleri Gençlik Derneği yöneticilerinden Hasan Ali Aslan arkadaşımız hapse atıldı. Tunceli'de devrimciler, halka, parababalarının ve iktidarı AP'nin halkımıza yaptığı baskı ve zulmü anlatan bir bildiri dağıttılar. Bunun üzerine polis arkadaşlarımızı göz altına aldı ve Hasan Ali Aslan'ı tevkif etti. Polis baskısına rağmen, arkadaşlarımız, mücadeleye daha kararlı bir şekilde devam ettiler. Topluca İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini sattılar. Polis bunun üzerine İleri Gençlik Derneğine baskın yaptı. Dernekteki devrimci kitaplara ve Proleter Devrimci AYDINLIK'lara el koydu.

Pahalılık yaratanların İktidarını Yıkacaktır.

Gittikçe artan faşist baskıların, yoksulluğun ve sefaletin sorumlusu emperyalizm, kan emici patronlar, zalim toprak ağaları ve onların iktidarıdır. İşsizlik ve pahalılık ancak halk düşmanlarının iktidarının yıkılmasıyla ortadan kalkacaktır.

İşçiler, köylüler, emekçi halkımız! Amerikancı patronlara, toprak ağalarına ve tefeci — tüccara karşı çetin ve fedakâr bir mücadele verelim. Hep birlikte faşizme karşı duralım ve zalimlerin çarkını kıralım.

Doğuda jandarma bir köylüyü vurdu

Tunceli Devrimcileri Sesleniyor:

Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinin Tulören köyünden Mehmet Turan vurularak öldürüldü ve iki arkadaşı yaralandı. Doğu'nun yoksul köylüleri ağaların zulmü altında inliyorlar. Vurulan kölyüler ağanın koyunlarına çobanlık yapıyorlardı.

Ağalar İran'a hayvan kaçırarak para kazanıyorlar. Köylüler de parasızlık yüzünden ağaların kaçakçılık işine zorla sokuluyorlar. Açlık onları her işe itiyor.

Mehmet Turan, İran sınırından üç saat uzakta vuruldu. Sırtlayıp köye getirdiler. Yaralılar köyde tedavi edildi. Vurulan hakkında tutulan zabıta ağalar şöyle yazdılar: «Davarları güderken çapulcular vurdu.» Yoksul köylü hiç ses çıkaramıyor. Yalancı şahitler hazır.

Doğu'da her gün bunun gibi yüzlerce olay olmaktadır. Halkımız ağaların, beylerin insafsız sömürüsünü bir gün mutlaka kıracaktır.

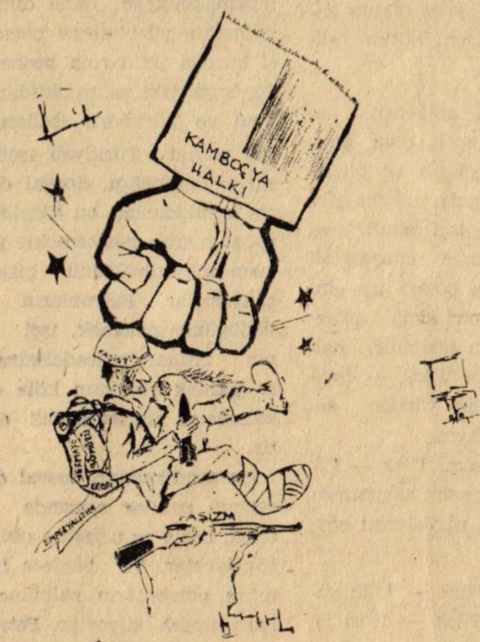
Mardin'de YSE'de grev

Dört aydır maaş alamayan Yol — Su — Elektrik işçileri Mardin'de oturma grevi yaptılar. İşçilere maaşlarından başka, mesai ücretleri, giyim bedelleri ve tazminatları da ödenmiyor.. İşçiler gaspedilen haklarını almak için oturma grevi yapıyorlar. İşçiler haklarını bu yoldan elde edemezlerse, greve geçeceklerini bildirdiler.

yarımadasında 7 milyon nüfuslu bir ülkedir. İki bin yıllık geçmişi boyunca zaman zaman komşularının saldırılarına uğramıştır. Bazı dönemlerde işgal altında kalmıştır. Ama Kamboçyalıların bağımsızlık uğruna mücadele azimleri hiçbir zaman yokolmamıştır. Yüz yıl kadar önce bu bölgeye giren Fransızlar, Kamboçya'nın yanı sıra, komşuları Laos'u ve Vietnam'ı da işgal ettiler. O güne kadar, kralların, beylerin menfaatleri uğruna birbirleriyle savaşan Güney Doğu Asya halkları, aslında düşmanı altetmek için birleşmenin zorunlu olduğunu kavradılar. Fransız emperyalizmine ve krallara, beylere karşı birleşerek mücadeleye girdiler. Güney Doğu Asya halklarının mücadelesinin önderi, ünlü Vietnamlı devrimci Ho Şi Minh'ti.

Ho Şi Minh önderliğindeki Hindiçini halkları, Fransız emperyalistlerini 1954 te kesin yenilgiye uğrattılar. Bunun üzerine emperyalistler bu bölgeden çekilmeğe ve Güney Doğu Asya halklarının bağımsızlığını tanımağa mecbur kaldılar. Ama, emperyalistler bu durum karşısında boş durmadılar. Güney Doğu Asya'dan Fransız askerleri çekilirken, bölgeye önce Amerikan askerî yardımı, ardından da Amerikan askerleri girdiler. Amerika burada kendine bağlı uşaklarını iktidara getirdi. Buna karşı Güney Doğu Asya halkları bir defa daha ayağa kalktı. Silâha sarıldı. Güney Vietnam'da, Laos'da mücadeleye girişti.

1954'te Kamboçya'da iktidârda bulunan Prens Sihanuk ise, bütün bu mücadelenin dışında durmakla, tarafsız kalmakla iktidarını koruyabileceğini sandı. Sihanuk, Vietnamlı ve Laos'lu devrimcilerin Kamboçya topraklarından yararlanmasına göz yumuyor, ama Amerikan emperyalizmine karşı kararlı bir mücadeleye giremiyordu. Amerikan emperyalistleri, Sihanuk'un bu tarafsız tavrından bile rahatsız oldular. Bu nedenle Amerika Sihanuk'u devirmek için birkaç darbe tezgâhladı. Bunları tutmaya girişti. Bunu başardı. Nihayet geçen yıl Mart ayında Sihanuk yurt dışındayken, Meclis Başkanı Sırik Matak ile Başbakan Lon Nol, iktidarı ele geçirdiler. Sihanuk'u tanımadıklarını ilân ettiler.

Sihanuk o sırada, Sovyetler Birliğinde bulunuyordu. Darbe haberini alınca, bütün dünya halklarının devrimci kalesi Çin Halk Cumhuriyetinin başkenti Pekin'e gitti. Çin halkı ve onun önderi Mao Zedung tarafından çok iyi karşılandı. Sihanuk, o güne kadar izlediği tarafsızlık politikasının yanlışlığını anladı. Pekin'de, bütün Kamboçyalı devrimcilerin temsilcilerini bir araya getiren bir millî cephe kuruldu. Kamboçya Millî Birlik Cephesi adı verilen bu hükümet, kısa zamanda Kamboçya'daki bütün halkı teşkilâtlândırdı. Ve gerici Lon Nol — Sirik Matak hükümetine karşı mücadele bayrağını açtı. Kamboçya halkı zaten mücadeleye hazırdı. Mücadeleyi yürütecek bir öndere ihtiyacı vardı. Kamboçya Millî Birlik Cephesi, bu önder oldu. Mücadelenin ateşi bütün ülkeyi bir anda sardı.

Amerika, iktidara getirdiği Lon Nol — Sirik Matak ve avenesinin durumunun gittikçe kötüye gittiğini görünce, hava kuvvetlerini kurtuluş savaşçılarının üzerine saldı. Askerlerini Kamboçya topraklarına soktu. Ama, kurtuluş mücadelesi bütün halkı kavramıştı. Mücadelenin ateşi bütün etrafı kasıp kavuruyordu. Bundan başka, Güney Doğu Asya'nın üç halkının temsilcileri, yine emperyalizme karşı verdikleri mücadeleyi birleştirmeye karar verdiler. Tekrar bir araya geldiler. Üç ülkenin sınırlarının birleştiği bir noktada yapılan bir toplantıdan sonra mücadeleyi birlikte yürütme kararına vardılar. Savaş bundan sonra daha hızlı gelişti. Amerika tası tarağı toplayıp, askerlerini çekti. Ama hava saldırılarına devam etti.

Amerikan emperyalistlerinin silâh üstünlüğü, Kamboçya halkının karşısında duramadı. Bütün Amerikan bombardımanlarına rağmen Kamboçya halkı bugüne kadar ülkenin dörtte üçünü kurtardı. Geçen hafta, gericilerin başkenti Pnom Penh'i basan halk savaşçıları, gericilerin hava kuvvetlerinin yüzde doksanını yok ettiler. Halk üzerine atılmak üzere hazırlanmış 16 bin yangın bombasını yokettiler. Bir günde gericilerin 500'den fazla askerini öldürdüler.

Kamboçya halkının mücadelesi bizlere bir defa daha şunu gösterdi: Emperyalistlerin uçakları ne kadar modern olursa olsun, zafer savaşan halkındır. Kamboçya halkı, dişine kadar silâhlanmış emperyalistleri devrimci bir halkın her zaman altedebileceğini ispatladı. Kamboçya — Vietnam — Laos halkları arasındaki dayanışma, halkların birbirine bağlılığının gücünü ortaya koydu. Kamboçya halkının mücadelesi, halkın gücünün zulmün topunu tüfeğini yerle bir edeceğini isbatlamıştır. Bu mücadele bize örnek olsun. Türkiye halkları da kesin zafere bu şanlı yoldan yürüyerek ulaşacaktır. Savaşın sonucunu gericilerin silâhları değil, halkın devrimci cesareti tayin eder.

Yaşasın Kamboçya halkının devrimci mücadelesi!